

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 29 БЕРЕЗНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 13, FRIDAY, MARCH 29, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Метафізика виборів

Петро Часто

Зі сторони це виглядає дуже демократично – що в Україні є так багато охочих стати „слугами народу“. Програми, одна від одної модерніші, обіцянки, одна від одної солодші, затрибунні пристрасті, шум-гам на майданах міст. А над тим усім, на невидимій межі між світами, нашим і горнім, застигло німе запитання: що буде з Україною? Який післявиборний ранок її чекає – соняшний, ясний, коли ніч відступає перед новими людськими надіями, коли хочеться жити і хочеться знати, що сонця вистачить і для дітей, і для внуків та правнуків? Чи хмари, що всі ці роки невідступно супроводжують незалежну українську державу, зійдуться в суцільну темряву і над нашою нацією знову запанує ніч?

Хто має вуха, той чує сьогодні не безлику політичну тріскотню, а віще і вічне – „І мертвим, і живим, і ненародженим...“:

...Подивіться на рай тихий,
На свою країну,
Полюбіте щирим серцем
Велику руйну,
Розкуйтеся, братайтеся,
У чужому краю
Не шукайте, не питайте
Того, що немає
І на небі, а не тільки
На чужому полі.
В своїй хаті своя правда,
І сила, і воля...

Тільки у хвилину глибокої, найглибшої задуми перед людиною відкривається інтуїтивно збагнута Великим Козарем вища реальність цього зв'язку – між живими, мертвими і ще не народженими. Тому що, як каже Святе Письмо, в Бозі нема мертвих, в Ньому усі живі – усі, хто вірно любив Україну і віддав за неї життя, хто зберігає їй вірність у нинішні тяжкі, несприятливі для цього часи, і хто прийде жити завтра, може, ще в тяжчі часи. Замежне зло, котре звідти керує своїми „слугами народу“, знає про непобориму силу цього зв'язку, зло дуже витончене й теж інтуїтивне, тому змушене бути облесним, підкрадатися здалеку і майстерно замаскувати пастки. До його послуг – безліч засобів, „великих слів велика сила“, зокрема й маніпулятивна соціологія. Бо яка якість демократії, така сама якість і соціології.

І чуємо не таке вже об'єктивне, таке безневинне: 78 відс. українців переконані, що Україна рухається в неправильному напрямі; 22 відс. опитаних не вважають Росію агресором; добре або дуже добре ставляться до Росії 57 відс. українських громадян; більше половини українців погоджуються на автономію Донецької і Луганської „народних республік“.

До якої політичної програми така, з дозволу сказати, соціологія підбиває? До миру з путінською Москвою? При цьому навмисне зали-

(Закінчення на стор. 17)

Кандидати витратили понад 1 млрд. грн. на політичну телерекляму у 2018-2019 роках

Український кризовий медіа-центр

КИЇВ. – Понад 1 млрд. грн. витратили на політичну телерекляму кандидати у президенти та їхні партії у 2018-2019 роках. При цьому до офіційного початку кампанії витратили понад 560 млн. грн., під час кампанії у січні-лютому цього року – 450 млн. грн.

Такі дані оприлюднили аналітики руху „ЧЕСНО“ на прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі. Витрати розрахували на основі даних моніторингу політичної реклами на телебаченні та інформації про вартість секунди реклами в ефірному часі певних телеканалів.

Провідником за обсягом витрат під час офіційної кампанії стала Юлія Тимошенко – трансляція її роликів коштувала до 79 млн. грн. На другому місці – Петро Порошенко, його витрати склали 55 млн. грн. Наступні у п'ятірці провідників за витратами – Сергій Тарута (52 млн.), Олександр Вілкул (51.7 млн.) та Юрій Бойко (52 млн.).

Обсяг витрат на телерекляму не завжди відповідає кількості реклами – через різницю її вартості на різних телеканалах. „Найдорожча реклама – на телеканалі „Україна“, але найбільше її – на 1+1, ICTV, СТБ“, – зазначила Олена Нікуліна, аналітик з партійних фінансів руху „ЧЕСНО“.

Наприклад, Володимир Зеленський не входить до п'ятірки провідників за витратами на телерекляму, але фігурує серед топ-трьох кандидатів за її кількістю.

З наближенням виборів кількість телереклами зростає. За словами аналітиків, якщо у грудні 2018 року на одному з рейтингових каналів було близько 12 роликів на день, у лютому – вже 60 роликів на день. В ефірах семи телеканалів понад 50 відс. політичної реклами – від одного кандидата.

У 2018 році, до офіційного початку кампанії, на першому місці за вартістю і обсягом політичної реклами був П. Порошенко, його витрати склали приблизно 175 млн. грн. На другому Ю. Тимошенко – 126.9 млн. грн., далі – Олександр Шевченко (86.5 млн.), С. Тарута (64.4 млн.) та Олег Ляшко (46.8 млн.).

Аналітики відзначають, що згідно із законом про вибори президента України, кандидати можуть починати передвиборчу агітацію лише наступного дня після реєстрації в Центральній виборчій комісії та після відкриття виборчого фонду. Проте фактично реклама транслювалася і в 2018 році: з'являлася реклама 19 потенцій-

(Закінчення на стор. 19)

Національна капеля співає вже 100 років

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Концерт до 100-річчя Національної капелі України „ДУМКА“ відбувся 11 березня на сцені Національної філармонії України, де рівно 100 років тому (тоді зала Купецько-

го зібрання Києва) відбувся перший офіційний концерт хору, присвячений роковинам смерті Тараса Шевченка.

Назва „ДУМКА“ – це скорочення назви Дер-

(Закінчення на стор. 16)

Національна капеля України „ДУМКА“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В Росії засудили Павла Гриба

РОСТОВ-НА-ДОНУ, Росія. – 22 березня суд у виніс вирок у справі 20-річного українця Павла Гриба – шість років позбавлення волі. Хлопця викрали у білоруському Гомелі і перевезли до Росії, де слідство звинуватило його у підготовці терористичного акту. Сам підсудний провини не визнає, оголосив голодування. Основна вимога – надання медичної допомоги. Міністер закордонних справ України Павло Клімкін закликав до тиску на Росію з вимогою якнайшвидшого звільнення українського бранця. З критикою рішення російського суду виступив Міністер закордонних справ Литви Лінас Лінкявичус. 23 березня заступник речника Державного департаменту США Роберт Палладіно заявив про засудження вироку в Росії щодо ув'язнення на П. Гриба. „Росія повинна негайно повернути його в Україну та скасувати вирок“, – наголосив Р. Палладіно. За даними громадської організації „Медійна ініціатива за права людини“, дотепер незаконно позбавлено волі 73 громадян України, яких утримують в окупованому Криму та на території Росії з політичних мотивів, а також 118 заручників та військовополонених на непідконтрольній території Донецької і Луганської областей та 24 полонених українських моряків. („Укрінформ“, Радіо Свобода)

■ Оголосили підозру у крадіжці

КИЇВ. – Колишнім керівникам „Укрспецекспорту“ заочно оголосили підозру в привласненні 23,9 млн. дол., повідомила 25 березня речниця Генерального прокурора України Лариса Сарган. Серед них – колишній Міністер оборони Дмитро Саламатін. За даними слідства, посадовці заволоділи коштами упродовж 2010-2012 років шляхом зловживання своїм службовим становищем через укладання угоди про співробітництво з іноземною компанією зареєстрованою в Об'єднаних Арабських Еміратах. Посадовці переховуються, їх оголосили в розшук. Д. Саламатіну заочно оголосили підозру про участь „у складі злочинної організації“ экс-президента Віктора Януковича, заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах шляхом зловживання своїм службовим становищем та вчинення державної зради в інтересах Росії, підриву обороноздатності, державної та економічної безпеки України шляхом вчинення умисних дій, спрямованих на витіснення України зі світових ринків зброї на користь Росії. (Радіо Свобода)

■ Бойко і Медведчук їздили до Москви

КИЇВ. – 22 березня кандидат у президенти України Юрій Бойко з'їздив у Москву, де зустрівся із Прем'єр-міністром Росії Дмитром Медведевим. Ю. Бойко на зустрічі супроводжував голова політичної ради партії „Опозиційна платформа – За життя“ Віктор Медведчук, а голову російського уряду — керівник „Газпрому“ Олексій Міллер. Ю. Бойко – єдиний кандидат у президенти України, який публічно відвідав Росію в ході передвиборчої кампанії і зустрівся з керівництвом Росії. „Поїздка Юрія Бойка і Віктора Медведчука до Москви є черговим свідченням їхньої політичної позиції і її демонстрація“, – заявив 25 березня Міністер закордонних справ України Павло Клімкін. („Укрінформ“)

■ Виготовили міський автобус

ЧЕРНІГІВ. – Чернігівський автозавод 25 березня презентував 12-метровий автобус із низьким рівнем підлоги, призначений для міських пасажирських перевезень. Автобус відповідає екологічним вимогам і може використовуватися в будь-яких містах України. Його серійне виробництво почнеться вже в цьому році. Чернігівський автозавод був створений у серпні 2003 року. Відтоді на підприємстві розробили понад 60 моделей автобусів, тролейбусів і вантажівок. Зараз завод випускає 12 моделей машин – автобуси міські, міжміські, шкільні й туристичні, а також тролейбуси. За місяць на підприємстві сходять з конвеєра 25 машин. Працює на заводі 410 осіб, середня платня становить 10 тис. грн. на місяць. („Укрінформ“)

ПОРЕВОЛЮЦІЙНІ РЕФЛЕКСІЇ

П'ятирічка похмілля

Павло Казарін

У березні 2014 року Захід нагадував трьох мавп, які нічого не хочуть помічати, слухати і тим більше говорити. Анексія Криму відбулася під розгублені заклики столиць „дотримуватися правил“ і „шукати компроміс“. Холодна вода на голови для всіх, хто був переконаний, що Росія „перезавантажилася“, що вона відтепер і завжди буде торговою, партнерською і зрозумілою. Похмілля для тих, хто вірив, що „м'яка сила“ витіснила армію на задвірки історії.

Україна не була винятком. Втім, нашій країні тверезішати довелося швидко. Нам просто не залишили вибору. Тому що слідом за Кримом почався Донбас — другий акт кримської п'єси в режисурі Москви. Україна переставала бути гібридною державою завдяки гібридній війні. Не відразу. Поступово. По краплі видавлюючи з себе ілюзії. Але стара Європа до останнього відмовлялася визнавати нову реальність. Її можна зрозуміти — з такою ж відстороненістю в 2008 році Україна вдивлялася в російсько-грузинську війну, яка не вплинула на нашу рішучість торгувати з Москвою і голосувати за проросійського президента.

Складно вчитися на чужих помилках. Особливо коли це навчання пов'язане з необхідністю виходити з зони комфорту. Десять років тому з неї відмовлялася виходити Україна. А п'ять років тому точно так само відмовлялася виходити Європа, яка далі вірила, що це не її війна. Що війна застрягне десь на периферії. Що апетити імперії мають кордони і потрібно лише знайти баянс.

Вона не врахувала лише одного. Кремль оголошував цю війну не Україні. Хоча б тому, що ніякої суб'єктної України, яка може чогось „бажати“, в свідомості кремлівських мешканців не існує. Кремль оголошував цю війну Заходові. Тому самому, на який покладав відповідальність за Майдан. Тому самому, який, з точки зору Москви, скинув Віктора Януковича чужими руками. І Україна стала жертвою вторгнення саме тому, що для Кремля вона стала частиною Заходу.

Київ з першого дня намагався пояснити це європейським столицям, які стомлено відма-

хувалися. Неохоче вводили санкції. Регулярно обговорювали їх скасування. Які намагалися зробити вигляд, що війна їх не стосується. І навіть відтіснили на периферію свідомості знищений пасажирський „Боїнг“.

А потім були Скрипалі. Російське втручання у вибори. Шпигунські скандали. Дестабілізація на Балканах. Виявилось, що поки Європа намагалася простягати Москві долоню для рукостискання — Кремль далі вів війну. Ту саму гібридну, схожу на спецоперації, які так люблять вихідці зі спецслужб. Ті самі вихідці, які в Росії мають усю повноту влади.

Кілька років тому Ангела Меркель заявляла, що головні загрози миру лунають з боку вірусу Ебола, радикальних ісламістів і політики Росії в Україні. Формулювання дозволяло споруджувати „Північний потік-2“ і говорити про те, що Москва приречена залишатися партнером Європи. У 2019 році вже мало хто пам'ятає про Еболу. „Ісламська держава“ перестала виглядати як неблаганний вісник Армагедону. А Європарламент оголошує, що Росія не може вважатися стратегічним партнером ЄС і закликає переглянути угоду від 1994 року. І цей же Європарламент говорить про те, що „Північний потік-2“ стає загрозою для Європи і закликає відмовитися від проекту.

Ні, ніяких ілюзій плекати не варто. Ніякого одномоментного перевороту в свідомості не буде. Надії залишаться. Російські гроші продовжать мотивувати багатьох закінчити війну за рахунок України. Але будь-який процес цінний своєю динамікою. І якщо вам здається, що нічого не змінюється, то варто підняти архіви. І подивитися на те, як пряма лінія європейського протверезіння вибудовується за останні п'ять років. І нинішня резолюція Європарламенту стає лише ще однією точкою на цьому графіку.

Зрештою, навіть у нас на п'ятому році війни маса людей, які добре ставляться до російського керівництва. Складно в таких умовах докоряти Європі за короткозорість, еге ж?

„Високий замок“

Павло Казарін – український публіцист, Київ.

ІСТОРІЯ ПОВИННА НАВЧАТИ

Наші Судети

Віталій Портников

Сьогодні, за п'ять років після анексії Криму, можна з упевненістю констатувати, що аналогія з 1938 роком, з гітлерівською анексією чеських Судет, була найточнішою. І не тільки через приголомшливу подібність дій і логіки двох фігур — Адольфа Гітлера і Володимира Путіна, але, перш за все, через реакцію на їхні дії, міжнародну та українську.

Міжнародні гаранті нашої суверенітету і територіальної цілісності просто обдурили нас, як 80 років тому Велика Британія і Франція обдурили Чехословаччину. Але чому? А тому, що, по-перше, не хотіли зв'язуватися з агресором, а по-друге, існувала прихована, не висловлювана вголос думка, що агресор бере своє, „рідне“.

І справді. Більшість населення Судет становили етнічні німці. Зараз ми, звичайно, назвали б їх австрійцями, однак, на момент анексії Судет сама Австрія вже була звичайною провінцією Райху. Більш того, на території Судет 1918 року був оголошений австрійський суверенітет — і приєднання території до Чехословаччини забезпечили війська цієї нової країни і договір в Сент-Жермені. Але всі роки перебування Судет у складі Чехословаччини проницькі настрої в регіоні були дуже сильними, Судето-німецька партія мала підтримку більшості виборців.

Щодо Криму могли працювати все ті ж аргументи: перебування до 1954 року у складі РРФСР, більшість етнічних росіян, автономний статус і підтримка сил, які виступали за особливі стосунки з Росією, а то і за приєднання до неї. Чим не Судети?

Коли Невіл Чемберлен і Едвард Даладье вирішили віддати їх Гітлерові, вони вірили, що фіюер на цьому заспокоїться. Що все німці тепер живуть в одній державі, так чого ще хотіти? І небезпека війни відвернена!

Апетитів Гітлера вони явно недооцінили. Але і за 75 років західні політики підійшли до Криму з судетської лінійкою. Барак Обама не випадково постійно вимагав від Володимира Путіна не вторгатися на український материк — бо міг думати, що людожер обмежиться „сакральним“ Кримом. Але апетит кремлівського фіюера, як і його попередника з Райху, передбачувано ріс під час кривавої трапези. І те, що Третя світова війна не почалася після Криму так швидко, як почалася Друга світова війна, пояснюється дуже просто — наявністю у сторін ядерної зброї. Не було б її — все навколо вже б палахкотіло, міста Європи знову лежали б у руїнах, французи стримували б росіян на підступах до Парижу, російська авіація зрівняла б Солсбері з землею — нікого не цікавив би знаменитий шпиль його собору... А в загиблих Києві, Одесі, Дніпрі, Курську чи Брянську ридали б на могилах синів нещасні матері.

Всього цього, на щастя, цього разу покищо не сталося. Однак, ми перемістилися в епоху світової гібридної війни. І кінця їй не передбачається. Але я не буду звинувачувати у всьому Захід. На українську реакцію з приводу Криму теж варто звернути увагу. Вона була схожа на чехословацьку. Президент Едвард Бенеш, вимушений погодитися з Мюнхенською угодою, негайно пішов у відставку, тому що розумів, що почалися похоро-

(Закінчення на стор. 17)

ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ

Чого навчає нас Карпатська Україна

Олександр Гаврош

Нинішнє святкування 80-річчя Карпатської України накладається на завершення президентської виборчої кампанії, яка цього разу була неймовірно брудною. І тоді, і тепер йдеться про доленосний вибір. Поміж тим події 80-річної давнини багато в чому суголосні сучасним і можуть служити для нас прекрасним історичним дзеркалом.

3 осені 1938 року тривала гібридна війна, яку вела Польща та Угорщина проти автономної Карпатської України у складі Чехословаччини. На словах – розмови про мир та дружбу, на ділі – таємні диверсійні підрозділи, які знищували мости, дороги, зв'язок, атакували прикордонників, жандармів, військових.

Гібридна війна тривала не тільки зброєю, але й словом. В Угорщині та Польщі виготовлялися антиукраїнські листівки і газети для мешканців Карпатської України, день і ніч працювали урядові радіостанції, що розпускали жахливі чутки. Та ж сама „фабрика тролів“, тільки з технічними можливостями міжвоєнної Європи. Ті ж самі „фейки“, спрямовані на зневіру у власній владі та сіянню хаосу та розгубленості перед можливим наступом ворога.

Головною силою у протистоянні угорцям стали добровольці. Кадрові військові Чехословацької армії боронили лише відступ власної армії. Щойно чеське військо евакуювалося, як захищати Закарпаття не стало кому. Однак,

(Закінчення на стор. 15)

Виставки розповіли про Карпатську Україну

На відкритті виставки (зліва): автор проекту історик Олександр Пагіря, заступник Міністра культури України Юрій Рыбачук, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович та Віце-прем'єр-міністер з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе. (Фото: Георгій Лук'ячук)

КИЇВ. – 15 березня у Верховній Раді України та Національному музеї історії України відкрилася виставка „Срібна земля. До 80-ліття утворення держави Карпатська Україна“, ініційована та підготовлена Фондацією ім. Олега Ольжича. Упорядники Олександр Кучерук, Сергій Кот, Юрій Черченко. 15 березня – пам'ятний день проголошення незалежної держави Карпатська Україна у 1939 році. Події на Закарпатті є важливим етапом загальноукраїнського процесу державотворення та боротьби українців за незалежність у ХХ ст.

Вітаючи українців з цією визначною пам'ятною датою, голова Верховної Ради Андрій Парубій запросив депутатів, журналістів і гостей ознайомитися з виставкою.

Водночас в Національному музеї історії України ця виставка відкрилася у більш розгорнутому вигляді із залученням унікальних фотографій, документів, періодичних видань та рідкісних книг з фондів Архіву ОУН Бібліотеки ім. О. Ольжича при Фондації ім. О. Ольжича та Національного музею історії України.

„Карпатська Україна як держава проіснувала недовго, проте залишила свій слід в українській історії та підтвердила, що Закарпаття є українською землею, а українці цього краю – невід'ємною частиною української нації“, – наголосив під час відкриття виставки заступник голови правління Фондації ім. О. Ольжича О. Кучерук. Головна мета виставки „Срібна Земля“ – на основі оригінальних матеріалів показати процес побудови незалежної держави на частині українських етнічних земель у передчасі Другої світової війни.

Виставка у Національному музеї історії України триватиме близько місяця.

Фондація ім. Олега Ольжича

КИЇВ. – 13 березня у Києві біля Головної пошти Український інститут національної пам'яті відкрив виставку „Наша земля проголошує: вона була, є й хоче бути Українською“. На 20 тематичних транспарентах розповідається про історію Карпатської України.

У виставці, яку підготували фахівці інституту спільно з істориком Олександром Пагірею, представлені унікальні фото, свідчення очевидців, історичні документи. Вона знайомить з історією краю від 1918-1919 років, коли закарпатські русини здійснили першу спробу об'єднатися з українцями по інший бік Карпат у складі Української Народної Республіки зі столицею у Києві, до кривавих подій на Красному полі 15 березня 1939 року та спроб зберегти пам'ять про ті події.

Виставка допомагає зрозуміти унікальну історичну роль, яку відіграла Карпатська Україна в історії України та Європи загалом, і за що її називали „найменшою державою з найбільшими національними амбіціями“.

Аналогічні виставки 13 березня відкрили в місті Хуст Закарпатської області, а 22 березня виставка демонструвалася в Ужгороді у приміщенні Закарпатської обласної адміністрації під час фестивалю, який теж був присвячений 80-річчю Карпатської України.

Для захисту Карпатської України 9 листопада 1938 року в Хусті було засновано організацію народної оборони „Карпатська Січ“, яку очолив Дмитро Климпуш. Соціальною базою для її розбудови стали осередки Пласту, „Січі“ та „Просвіти“. У лютому 1939 року чисельність „Карпатської Січі“ досягла 15 тис. осіб. Зага-

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ **Вшанували пам'ять В'ячеслава Чорновола**

Львів. – У день загибелі провідника Народного Руху, першого голови Львівської обласної ради демократичного скликання В'ячеслава Чорновола вшанували його пам'ять покладанням квітів, запалюванням лямпадок, молитвою та світлими спогадами. Урочистості відбулись 25 березня біля пам'ятника В. Чорноволові в обласному центрі. 20 років тому В. Чорновіл загинув у автокатастрофі, яку в народі розцінюють як політичне вбивство. („Укрінформ“)

■ **Алея діаспор буде у Києві**

КИЇВ. – Алея українських діаспор, закладена українськими громадами з різних країн, з'явиться у Києві як символ зв'язку українців усього світу з Батьківщиною. Про це повідомив 25 березня один з координаторів проекту Олександр Білера. Висадка перших 20 дерев плянується у квітні. Алея розташується на території Русанівського парку. Організатори проекту хочуть зберегти принцип „Одна країна – одне дерево“. Плянується висадити щонайменше 100 дерев. Наразі свої дерева для участі у проекті вже обирають громади з 34 країн. Серед видів дерев – дуб, верба, сакура, горобина, лавр, горіх, сосна, липа, бук, береза, ялина, калина. („Укрінформ“)

■ **Виявили торговців наркотиків**

КИЇВ. – Правоохоронці затримали близько 1,000 людей, яких підозрюють у торгівлі наркотиками через Інтернет. Про це повідомив 24 березня Генеральний прокурор Юрій Луценко. Під час обшуків вилучили зброю, наркотики і близько 10 млн. дол. Силовий підрозділ організації займався фізичним насиллям конкурентів, членів організації карали відрубанням пальців. (BBC)

■ **Юрій Луценко зробив гучну заяву**

КИЇВ. – Минулого тижня американський ресурс Hill.TV оприлюднив гучну заяву Генерального прокурора Юрія Луценка про те, що нібито Посол США в Україні Марі Йованович передала йому перелік людей, яких не можна переслідувати. „Моя відповідь – неприпустимо. Ніхто в цій країні, ані президент, ані парламент, ані посол не перешкоджають мені розслідувати, чи має місце злочин“, – сказав Ю. Луценко. Державний департамент США назвав відвертою вигадкою твердження Ю. Луценка про отримання „списку Йованович“. „Посол Марі Йованович представляє Президента Сполучених Штатів в Україні, й Америка підтримує посла та її заяви. Твердження Генерального прокурора України не відповідають дійсності і мають на меті заплямувати репутацію Посла Йованович“. Президент України Петро Порошенко публічно висловив підтримку М. Йованович після цього скандалу. (BBC)

■ **84 відс. українців підуть голосувати**

КИЇВ. – У виборах готові взяти участь 84 відс. українців, свідчать дані опитування трьох соціологічних компаній (КМІС, Центр Разумкова та соціологічної групи „Рейтинг“) станом на 25 березня. 35 відс. опитаних вважають, що ситуація в країні покращиться в результаті президентських виборів. Водночас 32 відс. вважають, що вона не зміниться, 10 відс. взагалі мають негативні очікування від виборів. Вибори президента України відбудуться 31 березня. (Радіо Свобода)

■ **Собака знайшов жінку в колодязі**

Дніпро. – 24 березня до Служби порятунку надійшло повідомлення про те, що жінка впала в колодязь на вулиці Баженова міста Дніпро. Кінолог-рятувальник Лариса Борисенко повідомила, що постраждала знайшов собаку „Спаркі“. Постраждалу перевезено в лікарню в свідомості. Вона була в каналізаційному колекторі дві доби. Л. Борисенко разом зі своїм собакою – бельгійською вівчаркою – займається пошуком загиблих військовослужбовців у зоні бойових дій. „Спаркі“ – єдиний в Україні собака, що може розшукувати тіла загиблих під шаром землі завтовшки до двох метрів. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Генпрокурор підсумував звіт Мюлера

ВАШІНГТОН. — Генеральний прокурор США Віліям Бар 24 березня передав для Конгресу підсумки звіту спеціального прокурора Роберта Мюлера, який розслідував намагання Росії втрутитися у президентські вибори 2016 року в США. Звіт не виявив жодної коляборації Президента Дональда Трампа та штабу його президентської кампанії з росіянами. Р. Мюлер передав свій звіт Департаменту справедливості 22 березня. Більшість засобів масової інформації вважають, що звіт вийшов на користь Д. Трампа. Газети „Нью-Йорк Таймс“ і „Вашінгтон Пост“ підкреслили, що це є тільки підсумки В. Бара, а деталі звіту ще не відомі. Газета „Вол Стріт Джорнал“ піднесла питання зловживань правоохоронними органами під час цього розслідування, які довели до „двох років медійної та політичної істерії“. Телевізійна агенція новин „CNN“ признала, що звіт не виявив порушень закону президентом, але „це міняє хто він є – його теперамент, його придатність на посаді“. Демократи вимагають оприлюднення повного звіту Р. Мюлера. Спікер Палати Представників Ненсі Пелосі й провідник сенатської меншости Чак Шумер поставили під сумнів об'єктивність генпрокурора, коли він писав свій звіт. („Associated Press“)

■ США визнали владу Ізраїля над Голянном

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп 25 березня підписав декларацію в якій визнано суверенітет Ізраїля на Голянськими верховинами. Разом з ним в Білому Домі був Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетанягу. Аналітики сподіваються, що це допоможе йому напередодні виборів 9 квітня. Президент сказав, що настав час зробити цей крок після 52 років ізраїльської контролю над цими стратегічними верховинами на кордоні з Сирією. США є першою країною, яка визнала суверенність Ізраїля на Голянном. Більшість міжнародної спільноти вважає, що ця територія є під ізраїльською окупацією. Сирія та Ливан гостро засудили цей крок США. („Associated Press“)

■ Копел скритикував журналістів

ВАШІНГТОН. — Відомий журналіст Тед Копел скритикував модерну журналістику під час дискусії 7 березня при Фондації ім. Карнегі для міжнародного миру. Він сказав, що Президент Дональд Трамп „не помиляється“ коли вважає, що більшість преси є проти нього. За словами Т. Копела, газети „Нью-Йорк Таймс“ і „Вашінгтон Пост“ не є таким, якими вони були 50 років тому. На його думку, газети „фактично вирішили, як організації, що Дональд Трамп є шкідливий для Сполучених Штатів“. Т. Копел працював для телевізійної агенції „ABC“ 42 роки перед відходом на пенсію в 2005 році. Він провадив популярною програмою новин „Найтлайн“ впродовж 25 років. 79-літній журналіст народився в Англії в родині німецьких євреїв, котрі втекли від нацизму в Німеччині. („The Washington Times“)

■ Кораблі США в Тайванській протоці

ТАЙПЕЙ. — США вислали два кораблі своїх Військово-Морських Сил і Прибережної Охорони крізь Тайванську протоку. Офіційна заява Пентагону підкреслила, що це було для „демонстрування зобов'язання США для вільного й відкритого індо-китайського регіону“. Представник Міністерства закордонних справ Китаю сказав репортерам, що Пекін „уважно стежив“ за рухом цих кораблів. Міністерство оборони Тайвану повідомило, що кораблі без пригод проплили через цю стратегічну протоку 24 березня. Президент Тайвану Цай Ін-вен коротко зупинилася на Гавайських островах 27 березня, після відвідин кількох островів-союзників на Тихому океані. Вашингтон не має формальних відносин з Тайваном, але є зобов'язаний законом допомагати цьому демократичному острові. Від 2010 року, Пентагон вже продав Тайвану зброю на суму 15 млрд. дол. Пекін збільшує натиск на острів, вагаючи його „заблуканою провінцією одного Китаю“. („Reuters“)

ОЧЕВИДНІ ВИСНОВКИ

Україна потребує моральності в політиці

Лариса Волошина

Нинішню виборчу компанію, ще до її початку, передбачали як найбруднішу. Більшість експертів сконцентрувалася на скандалах, компроматах, технічних кандидатах, забуваючи про те, що підтягування „гармат“ до президентських та парламентських виборів 2019 року розпочалася з перших днів відновлення легітимності влади в Україні.

Мається на увазі бомбардування українського інформаційного простору брехнею, роздмухування недовіри, війна всіх проти всіх, навмисне замовчування одних важливих для країни тем і роздмухування інших. Інформаційні агенти іноді впадали в такий шал, що починали плести грандіозні у своїй дурості нісенітничі, на кшталт прямого народовладдя щодо кожного рішення, яке всіх врятує; або обміну Криму на мир, як запоруки економічного зростання України.

Найбільшою загрозою на цих виборах стало втручання Росії. Тільки почалося воно не вчора. Насправді вплив країни-агресора на політичні процеси в Україні не припинявся ані на хвилину. Журналістика — це четверта влада. І не яка-як влада, що не знає обмежень, вона розбещує. Суцільне розбещення, байдужість до долі країни, ненависть до потенційних союзників та толерантність до ворогів — ось з чим Україна входила в передвиборний сезон. То чи варто дивуватися, що попередні рейтинги очолює кандидат, який уникає відповідей на політичні питання, не робить заяв та не відстоює свою програму?

Першим моментом, на який варто звернути увагу, є велика кількість кандидатів. Частина з них не веде передвиборчої компанії, частина — агітує на користь одного з найсильніших кандидатів, тобто тих, хто має шанси увійти у другий тур. Тут потрібно розуміти, що самі по собі

непрохідні кандидати розрізняються на умовні чотири групи.

Перша — це ті, хто має спрацювати за, або проти вірогідного переможця. Однакові прізвища, націленість на чийсь електоральне поле, відверті провокатори. Всі вони належать до групи підтримки одного з потенційних переможців і, як правило, годуються з його гаманця. Так як одним з переможців на проїждних виборах розраховує стати Російська Федерація, частина з представників цієї кандидатської групи працює прямо на неї, вносячи хаос та готуючись писати заяви про фальсифікацію.

Друга частина — це ті, хто не сподівається обратися на посаду голови держави, але будучи керівником політичної сили, змушений брати участь в перегонах для того, щоб підвищити рейтинг політичної партії. Таким чином цей кандидат відпрацьовує свою парламентську програму, в якій основний акцент робиться на соціальній, тарифній та економічній сфері. Це дезорієнтує виборця, який не може відрізнити уповноваження прем'єр-міністра від обов'язків президента. Таким чином створюються додаткові умови для передвиборних маніпуляцій.

Третя категорія непрохідних — це ті, хто, вклавши 100 тис. дол., намагаються збільшити власну капіталізацію. Вдало, а головне яскраво проведена кампанія має збільшити власну пізнаваність кандидата. Потім не буде жодних проблем з потраплянням в партійний список до якоїсь політичної сили. Фактично мова іде про продаж самого себе тому, хто запропонує більше. Інколи такий кандидат навіть може мати за собою політичну силу. Тоді покупцем виступає олігарх, або центр впливу. Є в цьому щось непристойне. Але найгірше, що такі кандидати від самого початку налаштовані на власну пропаганду. Вони перетворюють політику на маска-

(Закінчення на стор. 15)

ПЕРЕДБАЧЕННЯ

Якщо переможуть „голуби миру“...

Олександр Белявський

Кажуть, американці голосують кишенею. Насправді, не тільки американські виборці, а більшість людей голосують за чинну владу, якщо їхнє матеріальне становище не погіршилося, і не підтримують владу, якщо не задоволені своїм становищем. Тому у країнах нових економік, до яких належить і наша держава, опозиційні сили мають перевагу напередодні виборів, бо мають багато тем для критики влади. Це і корупція, і подорожчання цін, і високі комунальні тарифи, і низькі платні. А війна — вона десь далеко на сході, і пересічний виборець не відчуває ані її існування, ані її наслідків. Адже вода, світло є, телефонний зв'язок та громадський транспорт працюють як у мирний час. Тому і вимоги у виборця, як у мирні часи.

Утім, Україна не живе за стандартами мирного часу. Частина території вже окупована ворожими збройними силами, а у перспективі — не такій вже віддаленій — йдеться про якихось два роки — масштаби агресії зростуть багаторазово. Тоді встановлення електроенергії та мобільний зв'язок вже не будуть гарантовані навіть для мешканців великих міст.

За таких обставин є лише дві можливості: або чинити спротив агресії, або здатися на милість ворога. Цей вибір будемо робити не через два роки, бо тоді вже буде занадто пізно. Будемо робити в найближчу неділю.

Можна цілеспрямовано протягом наступних двох років розбудувати боездатність збройних сил, покращувати інфраструктуру оборони з метою зробити агресію максимально дорогою для Росії. Якщо очікувані втрати будуть великими, Росія, можливо, але не гарантовано, не наважиться на велику наступальну операцію. Очікування великих втрат техніки і особового складу у поєднанні з припиненням усякого західного кредиту, від'єднанням від платіжних систем та ембарго на продаж нафти і газу можуть напо-

умити Кремль. Якщо ж військовий опір буде слабим, як у випадках Криму і Донбасу, то самі санкції не зупинять агресію.

Загарбанням Криму Росія позбавила Україну значних ресурсів нафти і газу. Це величезні втрати для доходів державного бюджету. Загарбанням частини Донбасу Кремль значно зменшив потужності військово-промислового комплексу України. Згідно з фактами, які подав академік Володимир Горбулін (більшу частину життя присвятив військово-промислового комплексу України), Росія знищила повністю заводи військово-промислового комплексу на Донбасі.

Він пише: „З Донбасу вивезено все. З Донецька — завод хемічних виробів і „Топаз“, де виробляли „Кольчугу“. З Рубіжного на Луганщині — завод „Зоря“, який виготовляв балістичне тверде паливо (входив до трійки найкращих в СРСР після хімкінського у Підмосков'ї і бійського на Алтаї). Донбас зруйновано. Вивозили заводи, як трофеї з переможеної країни. І де ж тут місце для тез про „сепаратизм“? Хіба ж би сепаратисти знищували заводи з тисячами робочих місць і третиною всіх доходів окупованого Донбасу? Адже сепаратисти завжди борються, щоб усі доходи, що створюються на їхній території, залишалися їм, а не йшли у вигляді податків до державного бюджету“.

І Крим, і Донбас — це тільки початок плану загарбання усєї України. Для початку хочуть позбавити Україну значної частини ресурсів і створити проблему півтора мільйонів біженців, що лягає додатковим тягарем на бюджет держави. А далі, використовуючи фінансові труднощі уряду і, відповідно, невдоволення виборців, привести до влади коляборантський уряд, який сам все здасть Кремлю. У цьому випадку не буде війни. Але і незалежної української держави теж не буде.

У разі перемоги уряду, що готовий до спроти-

(Закінчення на стор. 15)

У Львові вшанували пам'ять Чорновола

Анастасія Москвичова
Радіо Свобода

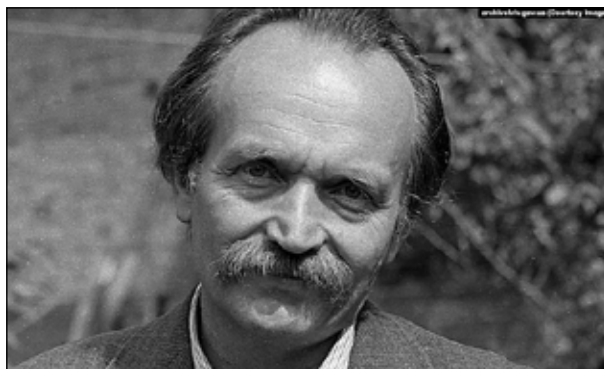
У Львові вшанували пам'ять про В'ячеслава Чорновола, який 20 років тому, 25 березня 1999 року, загинув в автокатастрофі під Києвом. Соратники відомого українського політика, публіциста, дисидента часів СРСР, засновника Народного Руху України, а також молоді люди зібралися біля його пам'ятника.

„Я мав честь, що В'ячеслав був моїм приятелем у 60-х роках, те, що я зробив, втратив страх, робив свою літературу – це завдяки Чорноволу. Я пройшов через допити 1965 року, був свідком у суді, але перед засіданням з'явився Чорновіл і мені, і моїй дружині сказав, як себе поводити, але ми не повністю дотрималися цих вказівок, бо були надто радикальні, але це була майбутня наука для нас. Він був сповнений енергії і мав багато задумів”, – пригадав у коментарі Радіо Свобода дисидент радянського часу, поет Ігор Калинець.

Квіти і запалені лямпадки поклали присутні до постаменту українського діяча.

„Особисто я познайомився з В'ячеславом Чорноволом після звільнення з табору, і його, і мого. Ми зрідка листувалися, коли були на засланні. В'ячеслав Чорновіл займає велике місце в моєму житті”, – зауважив колишній політичний в'язень радянських таборів, публіцист Мирослав Маринювич.

Якби В. Чорновіл не загинув 20 років тому, то українська політика мала б інше обличчя, наголосив М. Маринювич у коментарі Радіо Свобода.

В'ячеслав Чорновіл (Фото: Державний архів Львівської області)

„Для нього моральні й етичні принципи в політиці були дуже важливі. Мені здається, що за кожною втратою ми бачимо ще також і щось, що Господь дає нам для науки. Мені подобаються слова кардинала Йосипа Сліпого: „Хочете, щоб я був великим кардиналом, будьте великим народом”. Отак би ми могли сказати в період В'ячеслава Чорновола. Якщо ми хотіли, аби він був нашим президентом, нам треба було бути великим народом”, – пригадає М. Маринювич.

Також 25 березня у Львові відбулася пам'ятна хода на честь В. Чорновола.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (<https://www.radiosvoboda.org/a/news-chornovil-lviv/29840791.html>).

Москва цензурує чеське видання

Левко Хмельковський

Федеральна служба нагляду в сфері зв'язку, інформаційних технологій і масових комунікацій Росії (Роскомнадзор), повідомило 18 березня російське інтернет-видання „Грані-ру“, зажадала від редакції журналу „Русское слово“ у Чехії видалити з інтернет-сторінки статтю про УПА. В повідомленні говориться, що стаття Юрія Федорова „ОУН-УПА: пропагандистські міти та історичні реалії“, опублікована 29 січня, заборонена рішенням Нариманівського районного суду Астраханської області від 19 лютого. Суд визнав матеріал екстремістським.

Редакція заявила, що не має наміру видаляти матеріал. Роскомнадзор попередив, що у висліді інтернет-сторінка журналу буде заблокована в Росії. Щомісячник „Русское слово“ видає в Празі з 2003 року громадська організація „Російська традиція“ з підтримкою Міністерства культури Чехії.

У статті докладно висвітлено історію ОУН і УПА в розділах „ОУН: перші десять літ“, „Інте-

гральний націоналізм ОУН“, „ОУН в Другой світовій війні“, „ОУН і Голокост“.

У завершальному розділі „Таким чином“ автор пише: „Російська пропаганда зображує ОУН-УПА збором бандитів, садистів і патологічних антисемітів, які грабували і тероризували мирне населення. Таке уявлення поширилося в Росії і навіть в самій Україні. Реальність інша. Члени ОУН-УПА вели жорстоку, нерідко криваву війну за незалежність України. Вони не були ангелами, але не були демонами. В кінці 1930-их років вони співпрацювали з гітлерівцями, бачачи в цьому можливість створення незалежної України. Але з нацистською Німеччиною в той час мали справу й інші, зокрема ті, хто пізніше, як і ОУН-УПА, боровся з нею не на життя, а на смерть. Чи можна їх вважати героями? Так, якщо вважати героїзмом готовність загинути, але не прийняти комуністичний режим. І найголовніше – оцінювати ОУН, УПА, Бандеру, Шухевича, Ребета, сотні тисяч рядових повстанців має право український народ, але не нинішні кремлівські мрійники, які марять про відновлення імперії“.

АМЕРИКА І СВІТ

Шаховий чемпіон живе в притулку

НЮ-ЙОРК. — Восьмилітній Танітолува Адевумі 10 березня здобув стейтовий чемпіонат шахів у своїй віковій категорії. Його родина втекла з північної Нігерії в 2017 році, побоюючись нападів терористичних ісламських угруповань проти християн, таких як вони. Минулого року, він з батьками й старшим братом прибули до Нью-Йорку, де один парох спрямував їх до притулку для бездомних в Менгетені. Тепер він є учнем третьої класи місцевої публічної школи, де один учитель навчив його грати королівську гру. Коли керівник шахового клубу в школі довідався, що батьки Т. Адевумі не мають грошей заплатити членську вкладку за нього, йому дозволили на безплатне членство. На турнірі він не програв ні одній партії, граючи проти шахістів з елітарних приватних шкіл, котрі мали приватних шахових інструкторів. Ціла школа святкувала його перемогу. Директорка школи Джейн Гсу підкреслила, що хлопець має надзвичайно сильну підтримку своєї родини, яка тепер очікує вирішення їхнього прохання про отримання азилу. „Сполучені Штати є омріяною країною – сказав його батько. – Я дякую Богові, що проживаю в найкращому місті на світі, яке є Нью-Йорк“. („The New York Times“)

Конгрес не зміг відхилити вето Трампа

ВАШІНГТОН. — Конгрес США 26 березня проголосував 248-181 щоб відхилити вето Президента Дональда Трампа, яке він наклав 15 березня на резолюцію, яка відкинула твердження президента, що він – опираючись на проголошену надзвичайну національну ситуацію – може отримати фонди на побудову муру на границі США й Мексики, хоч Конгрес ухвалив їх на інші цілі. Однак, потрібно було 288 голосів, щоб відхилити вето президента. Тому що намагання відхилити вето не вдалося, воно тепер не піде до Сенату. Справа вирішуватиметься в федеральних судах, бо вже є сім позовів проти Д. Трампа, які заперечують легальність його проголошення та пляни отримання фондів. („The Washington Post“)

Норвегія розпочала розслідування

ОСЛО. — Норвезький уряд розпочав слідство над причинами чому корабель на морській прогульці з 1,370 особами вирушив в ризиковану подорож попри західне побережжя країни, незважаючи на передбачену бурю. Корабель „Вікінгське Небо“ мав проблеми з мотором 23 березня і мусів закинути якор, щоб бурхливі хвилі не розбили його на скелях в місцевості знаній за корабельні аварії. Норвезький уряд перевів очайдушну рятункову операцію вночі на 24 березня, перевізши гелікоптерами 479 пасажирів з корабля під час сильного вітру. Наступного дня, корабель зміг з трудом заплисти до данського портового міста Молде. Дев'ять осіб потерпіли травми, одна з них поважно. Уряд також досліджує, чому були проблеми з мотором, бо корабель є відносно новий, з 2017 року. Більшість пасажирів були громадянами США, Британії, Канади, Нової Зеландії та Австралії. („Associated Press“)

Протести в Росії проти законопроєкту

МОСКВА. — Тисячі людей демонстрували 10 березня в Росії проти законопроєкту, який накладає сильніші обмеження на інтернет. Уряд каже, що це підсилить кібербезпеку. Але критики твердять, що це є намагання збільшити цензуру й придушити інакомислення. Активісти кажуть, що понад 15 тис. осіб демонстрували в Москві, але поліція казала, що було на половину менше. Президент Росії Володимир Путін підписав цей законопроєкт 18 березня. („BBC“)

Ватикан відкриє архіви Папи Пія XII

ВАТИКАН. — Папа Франциск оголосив що Ватикан відкриє таємні архіви Папи Пія XII в березні 2020 року. „Церква не боїться історії“, – сказав папа 4 березня, пригадуючи що Пій XII став головою Католицької Церкви „в одному з найсумніших і найтемніших моментів ХХ ст.“. Дослідники давно стараються отримати доступ до архівів Пія XII (1939-1958), особливо про його відношення до Голокосту. („AFP“)

Бійці Яворівського загону УПА (Львівська область) в лісі. 1940-ві роки. Яворівський фотоархів УПА. Фотографія оприлюднена в пражькому часописі.

П'ять років тому...

П'ять років тому в столиці України стих революційний вулкан, але ще довго світ гомонів про цей яскравий злет українського почуття справедливості, про мирний характер цього всенародного протесту, про духовну красу людей, котрі у ті особливі дні відчували й усвідомлювали себе єдиною родиною, про героїв Небесної Сотні, чії імена додалися до нескінченного списку борців за свободу і незалежність України.

Хтось колись, звернувшись до архіву нашої „Свободи“ того революційного періоду, зможе знайти докладну хроніку подій, починаючи листопадом 2013-го і закінчуючи березнем 2014-го.

Ось читаємо звіт про народне віче на Майдані Незалежності 23 березня 2014 року: „...Актуально звучали виступи представника польської громади України Антона Стефановича, керівника Ради вірмен України Ашота Аванесяна, голови Товариства німців України Лідії Цельсдорф, голови Конгресу національних громад України Йосифа Зісельса. Кожен з них знаходив найпотрібніші і найщиріші слова в ім'я єдності України, в ім'я її незалежного демократичного майбутнього. Кожен висловлював гордість з того приводу, що представники його етнічної групи стяли на Майдані пліч-о-пліч з українцями...“

Під кулями стояла також єврейська сотня, якою командував Натан Хазін. „У перші дні я не розкривав свого походження, – згадує він, – але настав день і я сказав про це. У відповідь почув: „Ти наш брат!“. Як сотник я щонаочі перебував на барикадах, і був ось такий момент біля арки на Грушевського. Там, біля крайнього реду, вартувало декілька хлопців, я сказав їм, що саме там дуже небезпечно, а вони відповіли: „Ми прийшли сюди вмирати“. Коли я подивився в очі тим хлопцям, Майдан став мені рідним...“

Багато, дуже багато змінилося з того часу. Не могло не змінитися, адже Революція Гідності була переконливим доказом здатності українського народу власним розумом і власною волею визначити європейський шлях розвитку української держави. Саме тому став можливим бодай початок реформ, став можливим безвізовий режим з Європейським Союзом, стало можливим унезалебнення Української Православної Церкви від духовного гніту Москви. І найголовніше – став можливим збройний опір України російській агресії на сході України.

Однак, має рацію й той, хто вважає практичні висліди Революції Гідності недостатніми. Це правда. Інакше й трапитися не могло, бо сподівання були занадто високі, занадто відірвані від реальності і реальних можливостей суспільства. Спонтанний вибух не міг моментально і докорінно змінити політично-державну систему, просякнуту корупційними зв'язками. І є щось гірше, ніж корупція: московська агентура, глибоко просякнута в українські урядові структури.

І все ж велике історичне досягнення очевидне: в Україні виникло громадянське суспільство, і саме воно нагромаджує в собі творчу, життєдайну енергію нації, пробуджену незабутнім Майданом.

ІСТОРІЯ

Москва задушила незалежну Білорусь

Левко Хмельковський

17 березня в Білоруській автокефальній православній церкві Жировицької ікони Божої матері у Гайленд-Парку, Нью-Джерзі, гостювала команда незалежної телестудії „Білоруський світ“, яка діє у Білостоку, Польща. Гості фільмували у США сюжети про життя закордонних білорусів. Мене запросили розповісти про дружні зв'язки з ними місцевих українців.

З цієї нагоди я дізнався про День волі, які відзначають білоруси 25 березня у пам'ять про Білоруську Народну Республіку (БНР) – перше незалежне державне утворення братнього народу. БНР була проголошена у 1918 році й ознаки суверенітету над певними територіями зберігала понад шість місяців.

У липні 1917 року білоруські національні сили на з'їзді створили Центральну Раду, яка після жовтня 1917 року була перетворена у Велику Білоруську Раду. 21 лютого 1918 року Виконавчий комітет Всебілоруського з'їзду проголосив себе тимчасовою владою на теренах Білорусі. До відкриття Всебілоруського установчого з'їзду функції влади поклалися на Народний Секретаріат. Але тоді ж до Мінську прийшли війська кайзерівської Німеччини, які забрали скарбницю Народного Секретаріату, заборонили політичну діяльність 9 березня 1918 року

Виконком Ради Всебілоруського з'їзду проголосив створення Білоруської Народної Республіки. 25 березня 1918 року після тривалих суперечок між прихильниками незалежності й прибічниками автономії Білорусі в складі Росії більшістю голосів БНР була проголошена незалежною державою, Берестейський мирний договір скасовувався. Офіційною мовою було прийнято білоруську.

Україна першою з інших держав визнала БНР. У червні 1918 року білоруська делегація відвідала Київ і Уряд Української Народної Республіки визнав БНР, в Києві було відкрито генеральне консульство, а в

Одесі – консульство БНР.

У лютому 1918 року, коли владу в Мінську взяв у свої руки виконком Всебілоруського з'їзду, був створений Перший Мінський білоруський полк, який проіснував до приходу німецьких військ.

Німеччина не допустила переміщення до Білорусі з Румунського фронту Білоруської дивізії. Розчарування німцями призвело до створення селянських партизанських загонів для боротьби з окупантами. У білоруських військових загонах протягом 1917-1923 років служили близько 11 тис. осіб, переважно добровольців.

Радянський уряд рушив свої війська на захід. 10 грудня 1918 року Червона армія зайняла Мінськ. В Білорусі встановилася влада більшовиків. 1 січня 1919 року було оприлюднено маніфест про створення Білоруської Радянської Соціалістичної Республіки. Борці за незалежність після кількох повстань опинилися за кордоном, переважно у США, де діяла Рада БНР у вигнанні.

Після розпаду СРСР і проголошення незалежності Білорусі Рада БНР обережно сприйняла зміни в країні, не висловивши свого офіційного ставлення до Деклярації про державний суверенітет та ухвалення нової державної символіки, хоча саме за такий розвиток подій вона боролася в еміграції.

Після приходу до влади Олександра Лукашенка, прийняти ним державної символіки, практично ідентичної символіці БРСР, скасування статусу білоруської мови як єдиної державної та початку наступу на демократичні свободи Рада БНР відмовилася від наміру визнати новий уряд та передати йому свої уповноваження.

Білорусь залишається єдиною країною Східної Європи, що має свій уряд у вигнанні. На корінній її землі усе нахабніше господарює Росія.

Надією на зміни у майбутньому служать і діяльність Автокефальної Церкви, забороненої у Білорусі, і прапори БНР та незалежної України у храмі в Гайленд-Парку.

Уряд Білоруської Народної Республіки у 1918 році. (Фото: Вікіпедія)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Готується до друку книга „Пам'ять народу“

Вже давно я виношував намір видати друком книгу „Пам'ять народу“ у якій хочу, опираючись не тільки на матеріали і документи, але й на спогади очевидців, розповіді молодому українському поколінню про трагічну і вистраждану, але славу і гідну національно-визвольну боротьбу українців в 1918-1991 роках.

Прошу очевидців подій ХХ ст., які опинилися на еміграції в США, надіслати мені в Чехію свої спогади, які будуть залучені в книгу, про польську „пацифікацію“ 1930 року, Голодомор-геноцид 1932-1933 років, Голодомор 1946-1947 років, операції „Захід“ і „Вісла“ 1947 року, політв'язнів польської катівні „Берега Картузька“, німецьких і радянських концтаборів та про діяльність в підпіллях.

Усім охочим, які долучаться до написання книги, буду дуже вдячний.

Окрім того, в жовтні 2018 року мені вдалося в Чехії віднайти і перебрати у власність та на зберігання таємний архів української міжвоєнної (1918-1939 років), воєнної (1939-1945 років) та післявоєнної (1945-1991 років) еміграції в Чехословаччині і Франції. Серед цих матеріалів та документів була рідкісна кольорова поштівка воїна УПА.

Для обговорення архіву у мене була зустріч в Посольстві України в Чеській Республіці з науковим співробітником Українського Інституту Національної Пам'яті Павлом Подобедом, який в той час

Поштівка воїна УПА з фондів Олега Павліва.

перебував в Чехії, але він, на жаль, не знав автора цієї поштівки. Як мені відомо, в основному, кольорові поштівки видавалися за межами України – в Західній Європі, США і Канаді, тож маю прохання переглянути поштівку і при нагоді повідомити, якщо комусь з української діаспори в США відомо, хто міг бути автором цієї поштівки.

Моя поштова адреса: Oleg Pavliv, Přilepska 1692, Roztoky u Prahy, 252 63, Czech Republic. Електронна адреса: ozu.prague.cz@gmail.com. Тел.: (00420) 776-243-165.

Олег Павлів,
Розтоки біля Праги, Чехія

Радіопродорога „Відвертість“ йде до слухачів

4 травня 2018 року у „Свободі“ було подане повідомлення редактора тижневика, ведучого християнської щотижневої радіопродороги „Відвертість“ Левка Хмельковського, що згідно з рішенням Національної суспільної телерадіокомпанії України з 1 січня 2018 року радіопродорога „Відвертість“ перестала виходити у етер. Це викликало жаль і скарги слухачів, особливо на Донбасі.

Радіопродорога „Відвертість“ понад 20 років користувалася увагою слухачів, що засвідчували численні листи. Продорога не була конфесійною і мала завдання роз'яснення Біблії, тлумачення її історичних коренів, навернення слухачів до благочестивого, порядного життя. Згідно з угодою між телерадіокомпанією „ТЕРРА-ТВ“ та компаніями „Світле радіо“, „Донбас UA“, радіо „Пульс“, „Голос Донбасу“ радіопродорога „Відвертість“ транслюється для слухачів Доне-

цької і Луганської, а також Чернігівської, Сумської, Харківської, Черкаської, Київської, Львівської, Миколаївської, Житомирської та ряду інших областей. Продорога виходить щонеділі (на „Світлому радіо“), на інших каналах – у середу і п'ятницю.

Наші бесіди можна слухати в Росії. На територію Росії програми йдуть на дециметрових хвилях. Середньохвильовий передавач у діапазоні середніх хвиль (позначка АМ на нових приймачах, або СВ на старих приймачах) на частоті 1431 кілогерц. Мовлення доступне на європейській частині Росії. Також ці бесіди транслюють радіостанції військово-цивільних адміністрацій Донбасу і ці дві донбаські радіостанції досягають Росії.

Віктор Підлісний,
генеральний директор
телерадіокомпанії „ТЕРРА-ТВ“,
Київ

Будуємо Народний дім „Просвіта“

Районне об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка вирішило збудувати Народний дім „Просвіта“, бо те приміщення, де ми знаходимося, вологе, сире, зібрані експонати музею, книжки псується, а в нас їх тисячі. Вже вироблені майже всі документи на землю і будинок в півтора поверхи. Створено Благодійний фонд „Народний дім „Просвіта“, відкриті рахунки в Приватбанку.

Важко нам, бо йде війна, гине найкращий цвіт нації. І кожен з нас тут, в Україні, крім допомоги фронтові, повинен щось робити за своїми можливостями, здібностями і переконаваннями. Збираємо між собою гроші: 50, 100, 200 чи

500 грн. З такими грошми далеко не зайдеш. Тому ми просимо щиро і сердечно допомогти нам. Наперед дякуємо всім, хто відгукнеться на наше прохання. В майбутній першій світлиці розмістимо виставку, на якій будуть викарбувані імена всіх жертводавців. На другому поверсі буде музей і бібліотека. Наша адреса: „Просвіта“, вул. Базарна, 7, Кременець, Тернопільська область, 47003 Ukraine.

Будівництво Народного дому „Просвіта“ – це перший крок в усій Україні. Віримо в нашу перемогу!

Лілія Следзінська,
голова об'єднання „Просвіта“
Кременець, Тернопільська область

РОСІЯ БЕЗ ПРИКРАС

Життя в імперії зла нестерпне

Валерій Пекар

Природу російського імперського експансіонізму пояснив ще колишній радянський розвідник, тепер відомий письменник Віктор Суворов. Життя всередині імперії зла таке нестерпне, що зберегти території і населення можна лише за залізною завісою. Але завіса не є непроникною. Через неї проникають картинки іншого життя (і сьогодні проникають краще, ніж в часи відсутності інтернету і наявності лише „ворожих голосів“ у радіоетері, хоча вишуканість „пост-правди“ нині вища). Тому єдиний спосіб – зробити так, щоб іншого життя не було.

У часи Сталіна це означало захопити всю Європу, і ці пляни добре описані (на щастя, вдалося лише пів Європи, і то тільки на 45 років). У часи Володимира Путіна – означає зруйнувати європейську стабільність та добробут. Наповнити країни внутрішніми конфліктами, придушити лібералізм і демократію.

З цієї точки зору, кремлівський стратег Владислав Сурков видає бажане за дійсне. У його версії всі європейські країни див-

ляться на Росію як на зразок відмови від традиційних європейських цінностей, які „не спрацюють“. Тільки у Кремлі мріють, щоб дивилися з захопленням. А насправді з захопленням дивляться лише маргінали, що воліють зіграти на епідемії футурошоку. Розумні люди дивляться з острахом. Проблема полягає в тому, що розумні люди представлені старими політичними елітами, які не здатні на рішучі дії. В. Путін вважає європейських провідників, зв'язаних демократичними обмеженнями і власними уявленнями про цінності, слабаками.

Знову, як і 1,600 років тому, перед ворітьми цивілізації стоять варвари. Знову, як і 1,600 років тому, захисниками порядку і цінностей стають не старі легіонери, а нещодавні варвари, які рішуче порвали з варварським порядком (оксюморон, вибачте) заради цінностей, які нині називають європейськими. Це ми, українці.

„Газета по-українськи“

Валерій Пекар – громадський діяч, викладач Києво-Могилянської бізнес-школи, Київ.

Шукаємо дітей Андрія Шекерика

До Вас звертаються жителі селища Верховина Івано-Франківської області. Ми хочемо відшукати вихідця з нашого району Андрія Петровича Шекерика, який був учасником українсько-гуцульського товариства „Черемш“ у Філадельфії.

У Вашій газеті є багато публікацій про його діяльність, Прохання допомогти нам вийти на його дітей, бо ми відкрили музей його татові, визначному діячеві Гуцульщи-

ни Петрові Шекеріку-Дониковому. У цьому році відзначаємо 130 річчя з дня його народження, виготовляємо пам'ятник для встановлення в Верховині.

Від імені громади, родич цих людей Іван Маківничук, мій тел.: 380-67-157-7477. Електронна пошта: makivnuk@ukr.net.

Іван Маківничук,
Верховина,
Івано-Франківська область

Батьки вчили любити людей

Батьки говорили: „Люби людей, яких зустрінеш на дорогах свого життя“. Я й нині чую їх слова. Бачу їхні лица, поорані віком і працею.

Нині я доживаю роки і йду тими дорогами, про які говорили вони. Іду з Богом, тому мені не важко і не страшно. Кланяюся великим і малим. Тим, яких знаю, тим, яких вперше бачу. Керую до них слово і долоні. Одні приймають, інші ні...

Я всіх вітаю і не сумно мені, бо пам'ятаю слова, покійного тата. Він говорив мені, що в чужині будеш зустрічати не лише друзів. Вони тобі будуть говорити те, що ти хочеш почути. Знай, що це баламути. Їх думка ворожою тобі буде. Але приймай їх, бо це також люди. Не приймати – гріх...

Василь Шляхтич,
Зелена Ґура, Польща

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Гості Школи українознавства – захисники України

Учні Школи українознавства „Нова хвиля“ зі своїм гостем майором Національної гвардії України Миколою Левкуном. (Фото: Лариса Заник)

Мирослава Роздольська

НЮ-ЙОРК. – 2 березня, після реабілітації на Флориді, до Школи українознавства „Нова хвиля“ в Брукліні завітав військовослужбовець Микола Левкун. То була зворушлива зустріч для нього і для дітей, котрі перед від'їздом воїна на Флориду ходили колядувати, щоб передати і свою пожертву на його протезування.

Прошите кулями тіло М. Левкуна складало протягом двох років. Йому довелося перенести 17 операцій. І тільки, коли у „Coney Island Hospital“ відновили розтрощене бедро однієї ноги, стало можливим припасувати і встановити протези обох ніг. Тепер він вчиться ходити і навіть жартує над своїми першими кроками.

Хлопці і дівчата задавали багато запитань про те, коли закінчить-

ся війна і наскільки боєздатна армія України сьогодні, що таке „розтяжка“ і як він підірвався, чи вціліли тоді його побратими і що таке група спецпризначення, якою він, майор Національної гвардії, керував і чи ходять такі групи на окуповані території.

„Чи не хотіли б Ви залишитись в Америці?“, – запитали у нього.

Майор М. Левкун відповів, що як військовий, який знає про війну

не з книжок, навчає тепер молодих офіцерів в Академії Збройних сил України у Харкові, виїжджає на полігон, щоб готувати групи спецпризначення. А ще у нього в Україні сім'я: дружина, син і донечка, і він відчувається повний сил, потрібний своїй країні у цей нелегкий час.

Такі зустрічі з воїнами-захисниками України відбуваються в школі не вперше. Кожного разу, коли приїжджають українські герої на реабілітацію, завдяки добровольчій організації „Revived Soldiers Ukraine“, дирекція та батьківський комітет стараються привітати їх у Школі українознавства, підтримати морально і скласти пожертви на їхнє відновлення.

Тут побували Сергій Білан, який втратив ногу і руку на війні з московськими окупантами, Євген Редька, котрий переніс кілька операцій на відновлення зору, Дмитро Котов, котрому встановили протези обох ніг і на них вже через рік він брав участь у марафоні у Вашингтоні, розвідник Володимир Ковальський, який також втратив обидві ноги, підірвавшись на міні під час виконання бойового завдання, учасник Майдану Роман Линдов, якому не було ще й 20-ти років, коли він став учасником Революції Гідності.

Живе спілкування з воїнами-захисниками України неocenенне у вихованні патріотизму, любові до рідної землі та землі та землі їх батьків. Бо не з книжки, а від героїв діти чують: „Поки ти живий – ти можеш все! Україна захищає свою землю — вона переможе“.

Відбулися збори членів Фундації УВУ

НЮ-ЙОРК. – 23 березня відбулися річні загальні збори членів Фундації Українського Вільного Університету (ФУВУ). Зборами провела президія у складі: Ігор Мірчук – голова, Ігор Ніколюк – секретар.

Учасники вислухали звіти уступаючого голови Аскольда Лозинського, секретаря Степана Слуцького, скарбника Руслана Росці, голови літературного конкурсу Марії Поліщук. За Контрольну комісію звітував її голова Петро Палюх.

У зборах брала участь ректор

УВУ а також член управи Фундації УВУ Марія Пришляк, яка широко представила діяльність університету, на якому станом на березень зареєстровано 241 студента, з них 122 на факультеті державних економічних наук, 85 на факультеті філософії та 34 на факультеті україністики. Ректор також подала інформацію про працю Стипендіальної комісії ім. Теодора Воляника.

Проведено зміни Статуту на пропозицію голови Статуткової комісії Богдана Гаргая та Правильника кон-

курсу на пропозицію М. Поліщук.

На пропозицію Номінаційної комісії (Юрій Стецко голова, Андрій Ластовецький і Ольга Воляник члени) обрано керівні органи Фундації УВУ: А. Лозинський – голова, Леонід Рудницький та Іван Буртик – заступники, С. Слуцький – секретар, Р. Росці – скарбник, Марія Пришляк, М. Поліщук, Лада Кий,

А. Ластовецький, Юрій Стецко і Андрій Шуль – члени. Контрольну комісію обрано в такому складі: П. Палюх – голова, Б. Гаргай, Люба Садницька, І. Мірчук і Степан Качурак – члени. Тростистами обрано А. Лозинського, Петра Матіяшека, Ю. Стецка, Ярослава Оберішина і Б. Гаргая.

Також схвалено бюджет Фундації УВУ на 2020 рік.

Фундація УВУ

Весняний каталог 2019 фірми Євшан

Можна переглянути на www.yevshan.com

В цьому числі:

- Традиційні барвники, віск та кісточки-писачки для виготовлення писанок
- Книжки зі зображеннями для писанок
- Вишивані рушнички ХВ на кошик
- * Декоративні форми для випічки пасок
- Зручні обгортки колірні на яєчка
- * Срібні підвіски-прикраси із зображеннями Писанок
- Особливі та смачні шоколадові цукерки: „Писанка“ та сувенірні цукерки та більше прикрас і подарунків на свята!

1-800-265-9858

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь політолога

д-ра
Геннадія Побережного

Концепція геноциду Рафаїла Лемкіна та сучасний стан дебатів про Голодомор

В суботу, 6 квітня 2019 року, о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1966

На цій фотографії: Делегати на 26-ту Конвенцію УНСоюзу з Нью-Йоркської та Надгудсонської округ, які зібралися на передконвенційні наради. Сидять зліва: Роман С. Голіят, Василь Цюпа, Володимир Клозник, Іван Пригода, Анна Басараб, Павло Марко, Василь Вишиваний, Голова округу Нью-Йорк Іван О. Фліс, Марія Душник, Головний Секретар УНСоюзу Ярослав Падох, Марія Демидчук, Антін Шаран, Петро Кучма, Софія Соколишин, Володимир Сохан, Стефан Ковальчук. Стоять, перший ряд зліва: Олександр Соколишин, Іван Керницький, Мирон Сірий, Маріян Курочка, Василь Палідвор, Богдан Ластовецький, Анатоль Домарацький, Павло Дорожинський, Дмитро Дидик, Микола Шпитко, Роман Іваницький, Микола Сидор-Чарторийський, Іван Василюшин, Андронік Копистянський, Іван Серант, Петро Головачук, Володимир Козак, Михайло Волошин. Стоять, другий ряд зліва: Микола Ковбасник, Михайло Баран, Павло Мелен, Василь Троць, Михайло Салдан, Володимир Білий, Іван Сквітнянський, Андрій Данильчук, Теодор Литвинюк, Петро Костик, Іван Малець, Антін Шумейко. Збори відбулися в Українському Народному Домі 29 квітня 1966 року.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: una.org/una/the-una-is-125-years-old/.

Запрошує виставка київських мистців

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – Виставка „Dialogues of Imagination“ робіт відомих сучасних українських художників уперше буде представлена американській публіці 3-9 квітня у „Tenri Gallery“ (43 W. 13th St.), куратор Татяна Бородіна, та частково 4-15 квітня у „Saphia and Ventura Gallery“ (4 W. 43rd St.), куратор Алсінда Сафіра. З української сторони в проєкті брали участь Вікторія Степанець і Маріанна Джулай. Інформаційний спонсор – президент Фондації „Україна-США“ Надія К. МакКоннел.

У виставці взяли участь художники, які вважають себе українськими мистцями та живуть у Києві, США і Словенії, але народилися та виростили у Грузії, Вірменії, Росії, Казахстані.

Більшість учасників виставки неодноразово показували свої роботи на персональних та групових виставках у Національному музеї живопису України, у Національному музеї ім. Тараса Шевченка, брали участь у Венеційській бієнале, на Лондонських та Берлінських арт-фестивалях та в багатьох інших міжнародних виставках. Їхні роботи є в колекціях президентів європейських держав, світових знаменитостей, у національних музеях, фондах відомих міжнародних компаній, а також у постійних експозиціях провідних європейських галерій.

Товариство „International Art Alliance“ зібрало на виставці у Нью-Йорку роботи 14 сучасних українських художників. Це мистці з України Олексій Аполлонов, Микола Журавель, Петро Бевза, DYANA (Яна Дубинина), Лана Кауфман, Олена Придувалова, Петро Сметана, а також нинішні кияни Олексій Белю-

Київські художники, учасники виставки „Dialogues of Imagination“ (Фото: Дарія Тищенко-Журавель)

сенко (з Казахстану), Елена Лежен (США-Україна), Анна Миклашевич з Словенії, Ірина Роднікофф (США-Україна), Оля Рондяк (США), Давид Шарашидзе (Грузія), Борис Егізарян (Вірменія), Анна Зайчевська (США-Україна).

Сучасне українське мистецтво почало формуватися в контексті європейського світового та культурного процесу на початку ХХ ст. Це культурне відродження тривало до початку 1930-их років й закінчилося трагічно, коли ціле покоління мистців було розстріляне під час сталінських репресій.

За два десятиліття років після „Розстріляного відродження“ українська художня традиція початку ХХ ст. дала нові паростки. На початку 1950-их років з'явилося українське абстрактне мистецтво, потім почався рух нонконформістів – підпільний демарш незгодних художників, які протиставили тоталітаризму свою альтернативну культуру. Актуальність відродження національного

художнього спадку України у перші десятиліття ХХІ ст. відбивається у спробі через художні засоби вирішити проблеми консолідації та самоідентифікації, осмислити своєрідність українського історичного шляху.

Куратор виставок та засновниця „International Art Alliance“ Т. Бородина каже: „Я певна, що сучасне українське мистецтво недостатньо відоме та недооцінене на Заході. Ми бачимо свою місію в тому, аби змінити цю ситуацію та показати світовому арт-товариству наскільки талановиті та своєрідні роботи українських митців. Україна перебуває у дуже складній ситуації, зумовленій кризою економіки та військовими діями на сході країни. Чекаю на допомогу від держави складно. Аби підтримати сучасний творчий процес і надати йому більш динамічний позитивний імпульс, всі, кому не байдужа доля країни, її поступ на шляху до прогресу та демократії, мають зробити все мож-

ливе для підтримки та сприяння розвитку сучасного українського мистецтва, ініціюючи та втілюючи проєкти спрямовані на підтримку українських митців“.

„International Art Alliance“ вже здійснив низку важливих проєктів. У 2014 році була виставка „Stand with Ukraine“, на якій були зібрані твори американських художників, які надали свої роботи у підтримку незалежності українського народу. Був концерт в ООН у виконанні „Two Violins“ та тріо Наталі Лебедевої у співпраці з Постійним представником України при ООН Юрієм Сергеевим, Наталією Сергеевою та Київським центром освіти та культури „Дім Майстер-кляс“. Авкціон на підтримку добровольців, що борються за цілісність української держави у східних регіонах країни у співпраці з Валентиною Табакою з Союзу Українок Америки.

У 2015 році відбувся концерт в Українському Інституті Америки відомого українського композитора-модерніста Валентина Сильвестрова у співпраці з Київським центром освіти та культури „Дім Майстер-кляс“. Були численні публікації матеріалів та інтерв'ю з представниками української культури.

У 2016-2018 роках була серія художніх виставок у Нью-Йорку з участю українських художників та молодих фотографів, презентації українських дизайнерів, публікації матеріалів та інтерв'ю з представниками української культури, створення каталогів живопису українських художників, активне просування їх творчості в США.

У лютому цього року в Нью-Йорку була проведена виставка художньої фотографії з участю українських фотографів Марії Андрійчук, Дарії Тищенко-Журавель і Тіни Соколовської.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українці ряду країн відзначили Шевченківські дні

На цій сторінці подано вістки про відзначення 205-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка у дипломатичних установах та українських громадах світу. Інформації і світлини подав прес-центр Міністерства закордонних справ України.

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, Росія

9 березня співробітники Генерального консульства України спільно з

представниками української громади Санкт-Петербургу вшанували пам'ять Тараса Шевченка та поклали квіти до пам'ятника Кобзареві з нагоди 205-ої річниці з дня його народження.

Українці поклали квіти до пам'ятника Кобзареві.

БРАТИСЛАВА, Словацька Республіка

16 березня у Культурному центрі Ружинов відбувся святковий концерт, організований музично-драматичним ансамблем ім. Тараса Шевченка з підтримкою Посольства України в Словацькій Рес-

публіці та з участю учнів української недільної школи Братислави „Dubova 1“, солістів словацької філармонії.

Зворушливе деклямування уривків з поеми „Катерина“, віршів у виконанні артистів музично-драматичного ансамблю ім. Т. Шевченка та учнів з української недільної школи заворожило присутніх.

Святковий концерт у Братиславі.

БУЕНОС-АЙРЕС, Аргентина

Українська громада Буенос-Айреса вшанувала пам'ять Тараса Шевченка 16 березня у центральному парку міста „Трес-де-Фебреро“, біля пам'ятника Великому Кобзареві, з участю представників українських громадських, релігійних, молодіжних організацій та співробітників Посольства України і членів їхніх сімей.

Посол України в Аргентинській Республіці Юрій Дюдін,

Віце-президент Української Центральної Репрезентації в Аргентині (УЦР) Марія Зінько та голова Головної Ради УЦР Юрій Іваник поклали квіткову композицію до пам'ятника Великому Кобзарю, після чого присутні виконали державні гімни Аргентини та України.

З вітальним словом до присутніх звернулися Посол Ю. Дюдін та одна з керівниць Союзу Українок Аргентини Євгенія Литвин. Вчителька української суботньої школи при Товаристві „Відродження“ Галина Глушка прочитала вірші Т. Шевченка.

ЗАГРЕБ, Хорватія

15 березня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулися урочистості з нагоди чергової річниці від дня його народження. Присутні

вшанували пам'ять Великого Кобзаря покладанням вінків до підніжжя його пам'ятника.

Участь у заході взяли українські дипломати, представники української громади Республіки Хорватія та численні хорватські гості.

АТЕНИ, Греція

16 березня 2019 року Шевченківськими читаннями з участю учнів трьох українських шкіл, що діють в Атонах, та представників громади, завершилися заходи з відзначення у Греції 205-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка

Співробітники Посольства України на чолі з Послом Сергієм

Шутенком разом з віце-посадником міста Мандри Алексія Нарутсу поклали квіти до пам'ятника Т. Шевченкові, встановленого у 2014 році на площі Грецько-української дружби в місті Мандра.

Була продовжена щорічна традиція покладання живих квітів до усіх трьох пам'ятників Кобзареві, встановлених у Греції: на території Посольства, в парку Гуді муніципалітету Зографу міста Атени та в місті Мандра.

Українці біля пам'ятника Тарасові Шевченкові в місті Мандра.

ЛЮБЛЯНА, Словенія

16 березня з нагоди вшанування пам'яті Тараса Шевченка з участю членів Товариства „Любляна-Київ“ Посол України Михайло Бродович, співробітники Посольства та представники міжнародної української спілки „Альпи-Адрія“ поклали квіти до погруддя Великого Кобзаря, а також вшанували пам'ять пере-

кладача його творів словенською мовою Йоже Абрама, який народився в Штанієлі.

Посол М. Бродович звернувся до присутніх з промовою, в якій, зокрема наголосив на неопіненному значенні творчості Кобзаря для сьогодення, а також висловив впевненість у перемозі українського народу у боротьбі за європейські цінності та своє світле майбутнє.

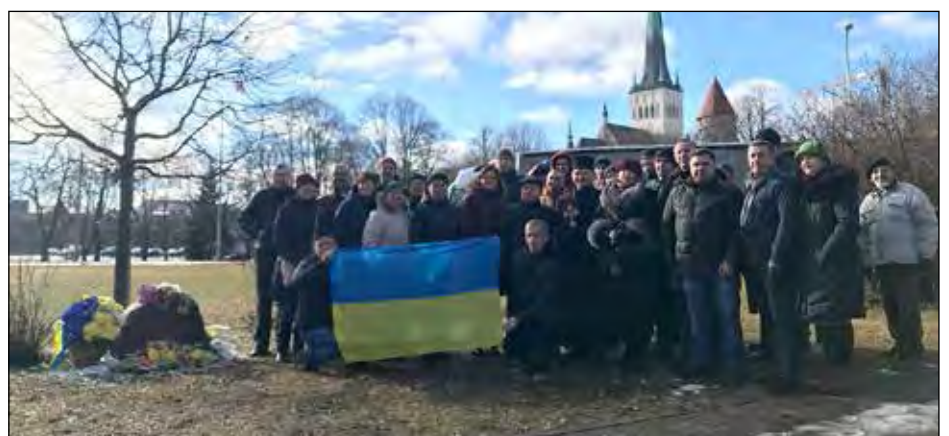

Урочиста церемонія в Любляні.

ТАЛЛІНН, Естонія

10 березня після Літургії відбулася

спільна молитва українців біля Шевченківського дуба та пам'ятного каменя в Таллінні з нагоди 205-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка.

Українці біля пам'ятного каменя в Таллінні.

Українці ряду країн відзначили Шевченківські дні

НУРСУЛТАН, Казахстан

З нагоди 205-ої річниці народження Тараса Шевченка учні української школи міста підготували літературний виступ та аматорську виставу. Школярі українською мовою декламували твори поета, розповіли про музеї його імені, які працюють в Україні та за кордоном, а також показали відеофільм, де поезія Кобзаря звучала різними мовами світу.

У святі взяли участь Посол України в Республіці Казахстан Іван

Кулеба з дружиною, представники районного управління освіти, вчителі школи міста Акмол, дипломати.

У своєму виступі І. Кулеба підкреслив роль Казахстану в житті Т. Шевченка, розповів про вплив країни Великого степу на його літературну і художню творчість, а також наголосив, що постать Кобзаря об'єднує українців та казахстанців.

Було показано виставку літератури, підготовлену за творами Т. Шевченка, зокрема „Кобзар“ Т. Шевченка, перекладений казахською мовою.

ПЕКІН, Китай

13 березня з нагоди 205-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка Посольство України в Китайській Народній Республіці організувало урочистий вечір в Музеї мистецтв Цзіньтай.

Відбулася прем'єра українського короткометражного анімаційного фільму „Причинна“ за мотивами однойменної поетичної балади Т. Шевченка та концерт китайських музикантів та оперних співаків, які здобували освіту в українських вищих музичних навчаль-

них закладах. На вечорі пролунали пісні на вірші Т. Шевченка, українські народні пісні, шедеври європейської оперної класики та фортепіанна музика у віртуозному виконанні співаків і музикантів з Пекіну, Тяньцзіну, Шеньчженю та автономного району Внутрішня Монголія.

Понад 200 гостей, серед яких дипломати, акредитовані в Китаї, колишні Посли КНР в Україні, представники ділових, мистецьких кіл, української громади, українські дипломати та члени їхніх сімей взяли участь у вшануванні пам'яті Великого Кобзаря.

Виступ дітей в Нурсултані.

Під час свята у Пекіні.

LONG TERM ANNUITIES

4.00%*
9 YEAR

CALL US TODAY!
888-538-2833

3.75%*
7 YEAR

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

3.25%*
5 YEAR

INSURING OUR COMMUNITY
125 YEARS

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

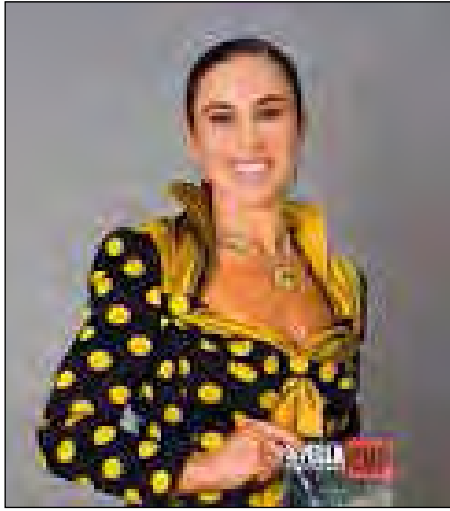
Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

СПОРТ

На цій сторінці поміщено новини з спортивного життя України, які підготували інформаційні агенції України. (Фотографії: Укрінформ)

■ Гімнасти з 20 країн приїдуть до Києва

30-31 березня у київському Палаці спорту відбудеться традиційний, 17-ий міжнародний турнір зі спортивної гімнастики „Ukraine International Cup-2019“, організатором якого є олімпійська чемпіонка Стелла Захарова. На ці престижні змагання, які включені до календарного плану Міжнародної федерації гімнастики (FIG), до української столиці завітають представники 20-ти країн. „Цього разу до Києва приїдуть 140 спортсменів з таких гімнастичних держав, як Австралія, Ізраїль, Польща, Франція, Туреччина, Грузія, Хорватія, Данія, Фінляндія та інших. Усього будуть розіграні по 24 комплекти медалей“, – зазначила С. Захарова.

Стелла Захарова

■ Почався Чемпіонат Європи-2020

Відбірковий турнір Чемпіонату Європи з футболу 2020 року відбудеться цього року в групах 21-26 березня, 7-11 червня, 5-10 вересня, 10-15 жовтня, 14-19 листопада. Сам

чемпіонат пройде в 13 містах континенту. Початковий двобій національної збірної України з командою Португалії відбудеться 22 березня у Лісбоні. Рахунок 0:0. 25 березня українці зустрілися з Люксембургом і перемогли з рахунком 2:1.

■ Еліна Світоліна відкрила свій благодійний фонд

У Далласі 18 березня відбулося відкриття благодійного фонду першої „ракетки“ України Еліни Світоліни „Elina Svitolina Foundation“. Е. Світоліна, найуспішніша спортсменка в історії українського тенісу, встановила багато національних рекордів, зустрілася з юніми гравцями в „TBarM Racquet Club“, де оголосила про початок роботи її благодійного фонду. Разом із нею з дітьми на корті зіграли перша „ракетка“ Франції Гаель Монфіс та капітан збірної США в Кубку Девіса Марді Фіш. Ідея створення фонду виникла у Е. Світоліни минулого року під час зустрічі з дітьми в тенісному центрі

Еліна Світоліна з дітьми у Далласі. (Фото: Ryan Bibb)

Бушів у Тексасі. 90 відс. проектів фонду будуть здійснені в Україні: планується будівництво декількох тенісних майданчиків, проводитимуть відбори талановитих дітей, які отримають підтримку фонду.

■ Молоді боксери здобули шість нагород

25 березня молодіжна збірна команди України з боксу здобула шість нагород (дві бронзові, три срібні та одну золоту) на міжнародному турнірі, який проходив у Вільнюсі, Литва. Участь у міжнародному турнірі з боксу серед молоді „XIV International „Danas Pozniakas“ Youth Boxing Tournament“ взяли 100 боксерів із 15-ти країн світу. Наго-

роди на турнірі у Вільнюсі здобули золоту – Володимир Кушнір, срібні – Олександр Корнеєв, Елвін Алієв, Андрій Халецький, бронзові – Юрій Захарєєв, Богдан Толмачов. Міжнародний турнір проводиться вже 14-ий рік на честь триразового чемпіона Європи, першого Олімпійського чемпіона Литви Данаса Познякаса.

Молодіжна збірна команда України з боксу.

■ Володимирові Кличкові пропонують 80 млн. дол.

19 березня стрімінгова платформа DAZN (служба передплати, яка належить до Perform Group) удвічі поліпшила пропозицію українському боксеру, колишньому чемпіону світу в суперважкій вазі Володимирові Кличкові за повернення на ринг. DAZN, як і раніше, пропонує йому контракт на три бої, за

умовами якого його гарантований гонорар складе 80 млн. дол. Перший бій має відбутися проти боксера, який входить в топ-10 світових рейтингів, у Німеччині. Наступні два бої – на стадіоні „Вемблі“ проти Ентоні Джошуа і Тайсона Ф'юрі. Всі три бої можуть відбутися 2019 року – в травні, вересні та грудні.

■ Мораес отримав українське громадянство

31-річний бразильський форвард донецького футбольного клубу „Шахтар“ Жуніор Мораес отримав українське громадянство. Відповідний указ підписав 15 березня Президент України Петро Порошенко. Про це повідомляє прес-служба ФК „Шахтар“.

Таким чином, Ж. Мораес зможе виступати за національну збірну країни з футболу. Ж. Мораес в чемпіонаті України грає з літа 2012 року. Провів по три сезони за донецький „Металург“ і київське „Динамо“, у червні 2018 року уклав контракт із „Шахтарем“. Він є найкращим бомбардиром нинішнього чемпіонату України – на його рахунок 16 забитих м'ячів.

Жуніор Мораес

■ Гімнастки здобули сім медалей

17 березня в Києві завершився XXIV турнір серії Гран-прі „Кубок Дерюгіної“. Фінали Гран-прі стали медальним проривом для збірної України в групових вправах: українські гімнастки показали вищу класу у вправі з п'ятьма м'ячами, а також з трьома обручами і двома пара-

ми булав. В індивідуальній першості провідник збірної Влада Никольченко завоювала золоту медалью з обручем, срібну з м'ячем і стрічкою. Єва Мелешук стала віцепрохідницею зі стрічкою, Христина Погранічна здобула срібло у вправі з булавами.

Українські гімнастки на турнірі.

■ 3 біатлоністки України посіла п'яте місце

53-й чемпіонат світу з біатлону проходив 7-17 березня у шведському Естерсунді. Було розіграно 12 комплектів нагород. Нововведен-

ням чемпіонату стала одиночна змішана естафета. За числом медалей перше місце посіла Норвегія, друге – Німеччина. Україна на п'ятому місці.

Біатлоністки (зліва): Віта Семеренко, Анастасія Меркушина, Юлія Джима і Валентина Семеренко.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Serving our Members & the Ukrainian American Community since 1951!
Promoting Savings and Providing Credit with Quality Financial Products & Services at Great Rates!

**START SAVING FOR TOMORROW WITH
HIGHER IRA SHARE RATES TODAY!**

IRA
Share Account

3.46% APY*

**APY – Annual Percentage Yield based on a 3.40% rate, subject to change without prior notice, dividend must remain on deposit.*

Visit or Call any of our Conveniently Located Branches:

MAIN OFFICE:
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel:(212) 473-7310
Fax:(212)473-3251

ASTORIA:
32-01 31ST Avenue
Astoria, NY 11106
Tel:(718) 626-0506
Fax:(718)626-0458

LINDENHURST:
225 N 4TH Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel:(631) 867-5990
Fax:(631)867-5989

UNIONDALE:
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel:(516) 565-2393
Fax:(516)565-2097

KERHONKSON:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel:(845) 626-2938
Fax:(845)626-8636

Toll Free:(888) SELF-REL Email: Info@selfreliancenyc.org Website: www.selfreliancenyc.org

Self Reliance New York FCU
108 Second Avenue
New York, NY 10003-8302
212-473-7310
888-735-3735

В УКУ радилися про університет майбутнього

Оксана Левантович

Львів. – Український Католицький Університет (УКУ) спільно з Українським інститутом майбутнього та Простором освітніх ініціатив 1 березня організував дискусію, на якій фахівці зі сфери освіти говорили про напрями розвитку нового українського університету.

Голова правління Українського агентства кластерного розвитку „Clust-UA”, декан Київської бізнес-школи Михайло Крикунов зауважив, що Україна досі живе за старою моделлю університету, яка вже неприйнятна в сучасних реаліях: „Ми продовжуємо стару модель масового університету, який повинен готувати кадри для економіки. Ця модель вичерпала себе. Але чи готові ми зараз переосмислити університет? Дуже важливою функцією університету є трансляція соціальних норм, бо університет є реальним, живим, уже створеним і дієвим механізмом для усвідомленої реалізації цієї функції”.

Керівник магістерської програми з комп'ютерних наук УКУ, співзасновник платформи масових онлайн-курсів „Prometheus” Олексій Молчановський розповів про дуже промовистий приклад проекту Університету Мінерва, який копіює модель перших університетів, коли університет був там, де зустрічалися викладачі та студенти. У цьому університеті не вчать конкретних професій, а мають на меті готувати до зрілого життя. Упродовж першого року навчання студентам викладають тільки чотири дисципліни: критичне мислення, креативне мислення, комунікації і колаборації. Дедалі більшого значення набувають навички застосування знань і можливостей створених технологіями.

Заступник Міністра освіти і науки України, член Національної команди експертів із реформування вищої освіти України Юрій Рашкевич наголосив, що у контексті створення своїх корпоративних університетів бізнес зараз проходить ту стадію, яку він проходив в Америці, коли корпорації, незадоволені підготовкою фахівців різного типу, рівнем їх практичної готовності до роботи, розвивали різні освітні структури в себе, після чого у компаніях розпочався бурхливий розвиток. Невдовзі ці компанії самі прийшли до університетів з чітким поясненням, яких фахівців вони хочуть отримати. В Україні покищо компанії не готові повторити цей шлях, але позитивні зміни все ж відбуваються. Уже зараз група з 10 британських університетів приїхали до Києва з ідеєю ввести на основі програм подвійного дипломування в Україні підготовки чужоземних студентів на базі українських університетів.

Проблема ще й у тому, що бізнес не зовсім розуміє, що таке український університет, переконаний голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, президент Національного університету „Кієво-Могилянська Академія” у 2007-2014 роках, Міністер освіти і науки України у 2014-2016 роках Сергій Квіт: „В Україні є понад тисячу закладів вищої освіти, куди входять не лише університети, але

Керівник магістерської програми з комп'ютерних наук Олексій Молчановський.

Під час дискусії в Українському Католицькому Університеті. (Фото: Лесик Урбан)

й всілякі академії, філії, технікуми та коледжі тощо. І коли ми говоримо про якість навчання, то навіть не знаємо, до кого адресуємо цей запит. Закономірно, що така невизначеність породжує у тому числі недовіру бізнесу до університету”.

На думку Ірини Іванчик, співзасновниці Благодійного фонду „Повір у себе”, який підтримує навчання талановитих студентів в українських університетах, ключовою передумовою приходу бізнесу в університетське середовище є прозорість і підзвітність університетів суспільству.

Під час дискусії обговорили ще одне важливе питання, а саме – великий відсоток молодих людей, які одразу після закінчення школи вступають в університети. Як наслідок, після отримання диплому, частина людей не може знайти бажану роботу на ринку праці. „Це соціальна проблема, так би мовити приховане безробіття: не навчання і не робота. Молоді після школи потрібно запропонувати якусь альтернативу”, – каже С. Квіт.

А Ю. Рашкевич вбачає проблему і в деформованій системі післяшкільної освіти: „У всьому світі освіта побудована пірамідою, де кожен наступний рівень є додатковою спеціалізацією і переходом з рівня на рівень. У нас освітній процес нагадує швидше циліндр, де майже всі випускники шкіл йдуть на бакалаврат, а майже всі випускники бакалаврату – в магістерку. І тут спрацює просте правило: при відповідному рівні масовості не доводиться говорити про якість не лише університетської, але й вищої технічної освіти. Тому наше завдання – перейти до пірамідальної ідеї, а це дасть потугу конструктивно думати про якісну освіту як таку”.

Співініціатор створення Ukrainian Emerging Leaders Program у Стенфордському університеті Олександр Акименко поділився досвідом цього університету, де підприємливість плекають через підтримку студентів у створенні своїх компаній на основі тих наукових досягнень, які вони розробляли в університеті, і фінансуванні високоризикованих бізнесів. Усі ці люди намагаються розв'язати реальні проблеми індустрії, а відтак університет не відділений від життя.

Радник Міністра освіти і науки України, член Національної команди експертів із реформування вищої освіти України, викладач Києво-Могилянської академії і Львівської бізнес-школи УКУ Михайло Винницький зауважив, що перш ніж розвивати цю дискусію, слід розуміти, чи ми говоримо про підприємливий університет чи підприємницький, адже роль бізнесу в університеті відноситься більше до підприємницького університету чи моделі бізнес-навчання. Але якщо ми хочемо говорити про підприємливий університет, це, радше, про світогляд, про речі, які не обов'язково пов'язані із ролю бізнесу в університеті.

„Ціль бакалаврату не в тому, щоб підготувати людину до ринку праці, а в тому, щоб дати йому чи їй широкую підготовку, світоглядне формування. Тоді як магістратура має пропонувати студентам спеціалізацію, – каже М. Винницький. – За винятком деяких університетів і деяких про-

грам, на жаль, в Україні не має магістерських програм, у нас існує просто шостий курс”.

Свій погляд на підприємливість в університеті висловив і Ярослав Притула, декан факультету прикладних наук УКУ. Він переконаний, що підприємець – це людина, яка готова і вмє ризикувати, але іноді цю готовність до ризиків замінюють надупевненістю, коли, ризикуючи, ти не розумієш наскільки великий цей ризик. Справді ефективним ризик є у середовищі довіри, де людина відчуває підтримку. „Будь-яка інвестиція повинна мати розуміння горизонту і того, що вона принесе”, – каже Я. Притула.

На завершення панелісти говорили про співпрацю між університетами. О. Акименко знову звернувся до фінського досвіду, де успішно працюють міжуніверситетське об'єднання, на базі якого в спеціальних лабораторіях створюють нові продукти для різних компаній. Ця програма об'єднує інженерів та підприємців у мережу.

Але перш ніж говорити про зовнішній рівень співпраці, потрібно розглянути внутрішньоукраїнський, переконаний М. Винницький, адже в Україні існує серйозна проблема із внутрішньою мобільністю. Харків не їздить до Львова, а Львів не їздить до Харкова. І це не питання співпраці, а просто можливість побачити свій університет збоку. Це породжує співпрацю і здоровий конкурентний дух.

„Дискусія в УКУ дозволила зібрати і почути людей, які прагнуть творити в Україні університет нового покоління, – вважає перший проректор УКУ, член Національної команди експертів із реформування вищої освіти України Тарас Добко. – Будь-кому, хто серйозно зацікавлений у розвитку вищої освіти в Україні, чи це викладач, освітній експерт, чиновник, підприємець, має бути цікаво, що заважає таким людям успішно працювати для цієї мети, а тоді пошукати спосіб, щоб розв'язати їм руки для потрібних дій”.

Перший проректор Українського Католицького Університету Тарас Добко.

Якщо переможуть...

(Закінчення зі стор. 4)

ву агресорам, велику війну виключити неможливо. Але зберігається надія на існування незалежної держави у разі наполегливої праці зі зміцнення обороноздатності, активної дипломатичної роботи, і віра у Божу допомогу.

З усіх кандидатів, що мають реальні шанси потрапити до другого туру виборів, тільки Петро Поро-

шенко готовий чинити опір агресорам. Попри всю люту телеканалів Ігоря Коломойського і об'єднаного фронту Юлії Тимошенко, Арсенія Яценюка і Арсена Авакова, тільки П. Порошенко залишає надію на незалежність української держави. Бо для всіх цих „коаліціантів“ незалежність української держави, є вторинною. А первинними є бажання влади або збагачення. За будь-яку ціну, у тому числі і через втрату незалежності держави.

Перемога Ю. Тимошенко на вибо-

рах означатиме повернення російських агентів на керівні посади у Генеральному штабі, СБУ і всіх інших життєво важливих для існування держави структурах. Тут принципової різниці між нею і Віктором Януковичем нема. Тільки цього разу Росія більше не дасть шансу вирватися з її тенет. З мріями про незалежність держави буде покінчено.

І якщо не хочемо, щоби знову, як у 1939 році московські комісари зганяли львівську інтелігенцію до

Оперного театру, щоб та засвідчила їм своє вшанування і готовність до співпраці, думайте за кого голосувати! Бо тоді, коли новий сміливець, як у 1939 році, наважиться сказати в Опері: „Панове, нас „звільнили“ і немає на то ради!“, то це буде вже докорою не злий галицькій долі, а нам усім — недолугим дурням.

„Високий замок“

Олександр Белявський – економічний і політичний аналітик, Львів.

Україна потребує...

(Закінчення зі стор. 4)

рад та не гребують відвертим популізмом.

Четверта група з тих, хто імітує змагання за президентське крісло — це політичні заробітчани. В умовах, коли між другим та третім місцем в рейтингу лічені відсотки, лояльні члени виборчих комісій на вагу золота. Вклавши 2.5 млн. грн., такі кандидати можуть заробити десятки мільйонів доларів продавши свої місця в комісіях потенційному переможцю. Вони, як правило, не ведуть передвиборної агітації, віддаючи перемогу кулуарним перемовинам та передвиборним аукціонам. Відсутність ідеологічних уподобань у виборців сприяє появі випадкових людей у списках кандидатів у президенти.

В той же час передвиборна риторика, яка не має жодного відношення до завдань, що стоять перед майбут-

нім президентом, маргіналізує виборця, знецінює політичний процес та приводить до росту популізму. Маємо взаємозараження, коловорот політичного ідеотизму в природі. Росія була б не Росія, якби не скористалася такою специфікою української політики.

Ще одним напрямком, в якому працює країна-окупант, є громадські рухи та спільноти. Тут ціль нібито зрозуміла — хитати ситуацію, вкидати компромат, налаштовувати всіх проти всіх. Кількість російських агентів в громадському секторі не складно проаналізувати, якщо уважно придивитися до дивних активістських союзів. От що може раптом поєднати праворадикалів, що влаштували облави на поборників прав секс-меншин, та організаторів гей-парадів? Любов до країни? Ненависть до спільного ворога? Наказ з Центру?

Поруч з жовто-блакитними прапорами все частіше можна помітити „тітушок“. У наглядних радах та громадських організаціях все більше від-

вертих коляборантів. В етерах українських телеканалів іде неприхована проросійська пропаганда. Хаос в публічній сфері став причиною того, що запит на майбутнє сьогодні формують антипатрики України. Рано чи пізно це має привести до громадянського вибуху, де маси будуть вести керовані з Москви „активісти“. Плян хаотизації інформаційного простору з самого початку був таким.

Дуже схоже на те, що Росія намагається створити умови до імітації Майдану 2004 року. У країні, де суспільство ненавидить владу, де праворадикальний дискурс більше не відрізняється від гасел „ліваків“, не складно поєднати в єдиному повстанні різні групи. Потрібен лише привід. Вибори, на яких жоден з кандидатів не має переваги, — найкращий час сіяти недовіру до виборчого процесу взагалі.

Основна загроза для країни полягає в тому, що хоч би хто виграв президентські вибори, це буде вибір мен-

шости. Майбутній президент від початку не буде мати підтримки суспільства. Строкатисть майбутнього парламенту довершить процес. Вибори під інформаційними, фінансовими, диверсійними дулами російських окупантів є великою небезпекою, яку зростили самі українці. Ті самі циніки, покидьки та корисні ідіоти, які весь цей час намагалися скористатися ситуацією для просування власних інтересів.

Але вибори — це ще й шанс. Росія намагається послабити інститути влади: президентську, парламентську, місцеву. Тому найголовнішим завданням стане відновлення довіри. Україна потребує моральності в політиці. Інакше українці знову переможуть самі себе.

„Високий замок“

Лариса Волошина – українська журналістка, Київ.

Чого навчає...

(Закінчення зі стор. 3)

були ще слабо озброєні і ненавчені юнаки, студенти, вчителі, селяни, які стали на шляху угорської армії. Як навесні 2014 року „добробати“ першими зупинили путінську орду, так навесні 1939 року „січовики“ (напіввійськова організація добровольців) зупинили гортівську навалу. Показово, що День добровольця – 14 березня – майже збігається з Днем проголошення Карпатської України – 15 березня.

Як проти сучасної української влади ведеться цілеспрямована пропагандистська кампанія, так і проти колишньої Карпатської України не стихає робота закордонних центрів. Навіть звинувачення одні і ті ж – у „фашизмі“. Дивовижно, що оточена союзниками Гітлера – Словаччиною, Угорщиною, Румунією – Карпатська Україна, яка не зайняла ні клаптя чужої території, нині проголошена українофобами „фашистською“. І це тільки тому, що Президент о. д-р Августин Волошин після наступу угорців звернувся з заявою до урядів Німеччини та Італії, які восени 1938 року стали гарантами недоторканості кордонів Карпатської України.

Адже перед тим ці супердержави вже відкраяли на користь Будапешту найбільші міста Закарпаття – Ужгород, Мукачево та Бере-

гово. Угорці поклялися, що більше не мають жодних територіальних претензій до Карпатської України. Однак їхні запевнення не були варті й паперу, на якому поставили свій підпис Берлін, Рим та Будапешт.

Як тут не згадати мирний договір України з Росією та гарантії територіальної цілісності з боку супердержав в обмін на знищення ядерної зброї. Об міжнародні зобов'язання були витерті цюботи окупантів, як і у випадку з Карпатською Україною.

Президент А. Волошин апелював не тільки до Адольфа Гітлера, який зобов'язався гарантувати суверенітет Карпатської України, але й до провідників Угорщини, Словаччини, Румунії, західних країн. Про це ворожі пропагандисти мовчать. Як і про те, що з Гітлером тоді спілкувалися, вели переговори, запевняли і клялися у дружбі державні діячі всієї Європи, бо Німеччина стала провідною рушійною силою на континенті. Однак, те, що можна Юпітерові (СРСР, Угорщині, Польщі, Франції, Великій Британії тощо), виявляється не можна бикові (Карпатській Україні).

Такими ж нікчемними є закиди Карпатській Україні у розвалі Чехословаччини. Адже постання української держави відбулося після того, як Словаччина 14 березня проголосила себе незалежною, і Чехословаччина дефакто перестала існувати. Інакшого виходу у влади Карпатської України не залишало-

ся: або угорська окупація, або незалежність. Навіть Прага з 15 березня вже стала німецьким протекторатом. Навпаки – Карпатська Україна найдовше боронила свою свободу як колишня частина Чехословаччини, чим здивувала весь цивілізований світ.

Як і в 1939 році, в Україні нині потужно й агресивно діє п'ята колона. При початку військових дій вона стає прямою агентурою і здійснює спецзавдання. Саме завдяки цим внутрішнім диверсантам були захоплені в тилу Карпатської України містечка Тячів, Рахів, Буштино, Солотвино, що унеможливило тривалу боротьбу з угорським окупантом.

А. Волошин – як справжній священик і педагог – був демократичною і чулою людиною, чим уміло користалися вороги, риючи яму під уряд Карпатської України. У часи можливої навали значно потужнішого ворога слід дбати не про запевненні християнської моралі, а про збереження самої держави. Бо тисячі наступних жертв стали платою за м'якість до ворогів напередодні окупації.

Те саме бачимо і зараз, коли країна п'ятий рік змагає від війни з агресором, а на телебаченні – парад популізму, демагогів та маніпуляторів. Затуманити мізки, перепрограмувати голови з зовнішнього ворога на внутрішнього, розколоти суспільство на непримиренних опонентів, аби через гризню було

неможливо дати вчасну відсіч – все це складається у добре зрежисований хаос.

Єдину науку, яку нинішня Україна твердо засвоїла від Карпатської України – це ґрунтовніше ставлення до армії. Прага не дозволяла створювати власне військо, і Хуст сподівався на захист чехословацької армії. Як виявилось, цілком даремно. Чехи не захотіли проливати кров за землю, де 20 років панували. Вони поступили як справжні колонізатори: при небезпеці залишили місцевих аборигенів на поталу ворогам. Бо вмирати за рідну землю можуть тільки свої.

І в цьому Карпатська Україна 1939 року і Україна 2019 року – тотожні. А з крові героїв, як відомо, народжуються козаки, а не свинопаси. І це зберігає нас у немілосердних жорнах історії.

Ужгород

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алзгаймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@namember.com

ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець
страховання життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

Національна капеля...

(Закінчення зі стор. 1)

жавна Українська Мандрівна Капеля, тому назву капелі завжди треба писати великими літерами.

Концерт „ДУМКИ“ постав як своєрідний діалог з концертом сторічної давнини. Тоді, у Шевченківські дні, хор „Дніпросоюзу“ виконував твори на вірші Кобзаря. Нині „ДУМКА“ запропонувала слухачам програму з творів Кирила Стеценка, Миколи Леонтовича і Олександра Кошиця — сучасників народження „ДУМКИ“.

А продовжили програму твори провідних українських композиторів сучасності – Мирослава Скорика, Євгена Станковича, Валентина Сильвестрова, Лесі Дичко, що написані на вірші Т. Шевченка. Хор „ДУМКА“ під орудою Євгена Савчука є не тільки першим, а часто єдиним виконавцем багатьох творів сучасних українських компози-

Головного диригента і художнього керівника „ДУМКИ“, академіка, професора Національної музичної академії України Євген Савчука вітають з ювілеєм колективу його колеги.

торів.

Головний диригент і художній керівник „ДУМКИ“, академік, професор Національної музичної академії України Євген Савчук, який очолює капелю вже 35 років, говорить: „Зараз ми записуємо всі концерти Дмитра Бортнянського. Їх 35. За останній рік ми записали 15 концертів. У складі капелі працює 70 високопрофесійних співаків. За останні кілька років „ДУМКА“ випустила 22 компакт-диски. Через її хорovu школу за 100 років пройшли 10 поколінь українських хористів“.

Хор слухали в Італії, Бразилії, Польщі, Мексиці, Австрії, Уругваї, Швейцарії, Аргентині, Німеччині, Чиле, Голяндії, США, Франції, Іспанії, Бельгії та Великобританії. „ДУМКА“ є номінантом премії „Грамму“ (2004) за найкраще хорове виконання.

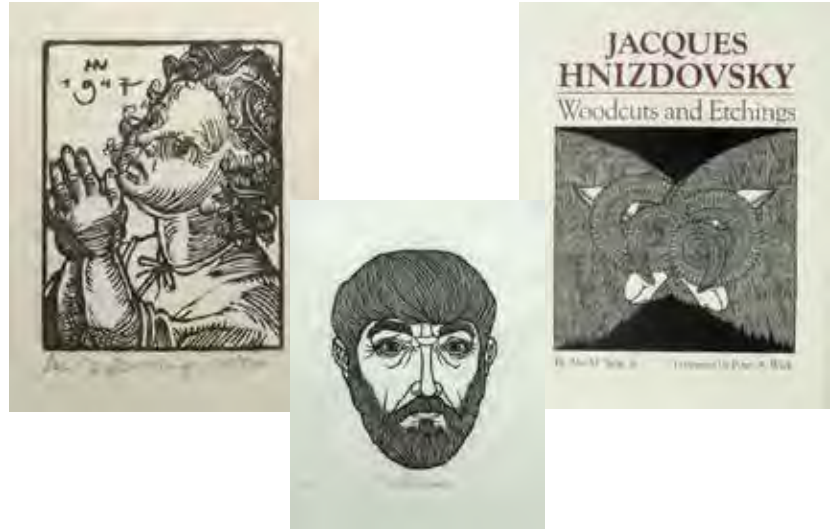
У 1927 році в капелі співала майбутня кінозірка, оперна співачка, володарка „Оскара“ Милиця Кор'юс (США) – виконавиця головної ролі у голівудській кінострічці „Великий вальс“ (США, 1938).

Капеля виступала у найзнаменитіших та престижних концертних залах світу із всесвітньо відомими музикантами Еніо Моріконе, Госе Карерасом, Кшиштофом Пендерецьким, а також під орудою видатних диригентів, зокрема Двайта Беннета (Канада), Вальтера Гаупта (Німеччина), Міхаела Шьонгайта (Німеччина).

В 2019 році капеля здійснить велику концертну подорож, присвячену її 100-літтю.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints** є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРИНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: **International Fine Print Dealers Association**

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2019-2020

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2019 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусять бути вислана до 1-го червня 2019 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UNAInc.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

Наші Судети

(Закінчення зі стор. 2)

ни створеної ним держави. Але всі інші залишилися брати участь в цих похоронах — і політики, і громадяни. І слухняно виконували всі вимоги щодо подальшого самознищення Чехословаччини — від федералізації до перетворення Чехії на німецький протекторат, а Словаччини — в маріонеткову державу. Ми сьогодні святкуємо 80-річчя проголошення Карпатської України, але забуваємо, що її недовге існування — прямий наслідок дезорганізації чехословацької держави, наслідок Мюнхену.

Українці не кинулися захищати Крим так, як потім кинулися захищати материк — я маю на увазі і громадян, і саму державу. Ми просто спостерігали, як гвалтують нашу країну — і тому, що не було сил, і тому, що було невисловлене переконання, що росіяни подавляться „сакральним“ Кримом і відчепляться від нас. Головною нашою метою тоді було вивести війська — вивести, а не ввести. І в цьому ми могли розраховувати на повне розуміння Заходу — того самого „мюнхенського“ Заходу.

За п'ять років ми все ще не хочемо сказати собі, що ж тоді сталося. Ми віримо, що можна розвиватися як ні в чому не бувало з відторгнутими територіями і невизначеними

кордонами. Ми слухаємо ідіотів, які обіцяють „домовитися з Путіним“ і запевняють, що варто нам почати жити краще і перемогти корупцію — і Крим з Донбасом самі повернуться, як в казці.

Ми не розуміємо, що стали державою-інвалідом. Інвалід теж живе, теж розвивається, але це інший розвиток, ніж у здорової людини. І інші зусилля, надлюдські. Якщо не вірите — запитайте у спортсменів-паралімпійців.

Якщо Україна хоче вижити, вона повинна стати такою країною-паралімпійцем. Країною нелюдських зусиль, країною-фортецею, країною національної солідарності, відторгнення агресора, повного розриву з ним. Країною, громадяни якої не працюють на ворога, співаки якої не танцюють в його нічних клубах, політики якої не мріють поцілувати руку людожера.

В іншому випадку нас рано чи пізно чекає доля довоєнної Чехословаччини. Ми перестанемо бути державою, а станемо протекторатом ворога. І в світових столицях зітхнуть полегшено — тому що помилково вирішать, що вже тепер з Кремлем можна буде домовитися.

„Високий замок“

Віталій Портников – український політичний оглядач, публіцист, Київ.

Виставки розповіли...

(Закінчення зі стор. 3)

лом під час березневої кампанії збройні сили Карпатської України провели близько 20 боїв.

Спогадами про свого діда Д. Климпуша на відкритті виставки біля Головної пошти у столиці поділилась нинішня Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України

Афіша та один експонат виставки у Верховній Раді України. (Фото: Фондація ім. Олега Ольжича)

Іванна Климпуш-Цинцадзе. Виступив голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович.

Виставка на Хрещатику демонструватиметься протягом березня-квітня.

Георгій Лук'ячук

Метафізика виборів

(Закінчення зі стор. 1)

шається поза з'ясуванням, чи хоче миру сам Володимир Путін, чи готовий він дати Україні спокій, чи готовий визнати, що вона має Богом дане право на власне життя і власний шлях розвитку?

Це ось обличчя нашого часу: демократія, мов димова завіса, ховає від очей зло, а тим часом сумнозвісна політкоректність не дозволяє сумішатися у правильності рішень, ухвалених більшістю. А Шевченко наприклад, сумішався. Як кріпацький син, мав би нібито тягнути за демократичною більшістю, натомість він, вроджений аристократ духу, був заодно не з черню, а з козацькою елітою, з полковниками Іваном Богуном, Йосифом Глухом, Іваном Сірком, які відмовилися присягати московському цареві.

Добрий бік демократії – що всі мають право голосу, а недобрий – що його мають і ті слабкі на голову українці, котрі мовби вчора народилися і не тямлять, що діється довкола них.

Що ж, нехай буде й така соціологія: українці хочуть миру за всяку ціну. Але ж поряд нехай буде й інша: що це за люди, звідки вони взялися, чому дають В. Путінові підстави й по п'яти роках після Революції Гідності нахабно брехати, що росіяни і українці – це один народ?

Огляньмося на хвилину в минуле: у виборах до Всеукраїнських Установчих Зборів в грудні 1917 року промосковські більшовицькі кандидати дістали в українських губерніях мікроскопічні відсотки. Ситуація змінилася лише у висліді Голодомору, вигнання сотень тисяч українських родин в Сибір, як це наприклад, сталося з українцями Кубані, і переселенням росіян на спустошені геноцидом українські землі. Архіви свідчать, що до кінця 1933 року з Росії до Дніпропетровщини відіслано 109 ешелонів з російськими родинами, до Харківщини – 80

ешелонів, до Донеччини – 44 ешелони, до Одещини – 61 ешелон. Виследи тієї злочинної заміни українського етносу російським даються взнаки нині.

Історії вже не змінимо, і росіяни ніхто не збирається виганяти з України. Там уже народилися їхні діти та внуки, ніхто їм не забороняє користуватися рідною мовою. Мільйони з них вважають себе українцями, сотні їхній синів воювали і воюють з путінськими бандами на Донбасі.

Але все це не скасовує питання про дальшу долю України, долю нації, долю нашої культури, мови і духовної спадщини. Чесна російськомовна людина в Україні, принципово не бажаючи інтегруватися в український духовно-ментальний простір, замість ставати ворогом української державної незалежності, має чудову можливість повернутися в Росію, в рідний світ. Тим часом українці не мають запасного варіанту, бо, як писав Тарас Шевченко, нема на світі другої України, немає другого Дніпра.

„Соціологія“ доброго ставлення українців до Росії і їхньої неумудрої готовності прийняти в обійми контрольовані Кремлем сепаратистські „республіки“ дозволяє „незалежним“ політологам применшувати і знецінювати найбільше досягнення за президентства Петра Порошенка, втілене в цій трійді – „Військо-Мова-Віра“. Мовляв, президент використав це винятково як спосіб виграти вибори, покладаючись виключно на радикально-патріотичну частину української спільноти. А на кого ж ще він мав би поклатися?

Насправді втілення в життя згаданої трійди – це та запорука успіху і життєздатності України, яка змінила б долю Української Народної Революції, якби була втілена в революції 1917-1921 років. Не було б в Україні ні колгоспного рабства, ні голодоморів, ні сибірських каторг.

„Об'єктивні“ критики П. Порошенка кажуть, що треба, аби гривня

росла в ціні, аби економіка працювала на суспільство, а не на олігархів, а тоді питання „Військо-Мова-Віра“ вирішиться само собою. Ні, за нинішньої загрози реваншу проросійських сил само собою не вирішиться.

До П. Порошенка є дуже багато справедливих претензій, але він має велику перевагу перед усіма чотирма десятками інших кандидатів: люди знають, хто він, який він, чого домігся, а чого і чому – ні. Залишається, щоб активна громадськість щільно оточила його крісло і висунула від імені України конкретні вимоги на наступні п'ять років.

Щодо інших кандидатів, принаймні щодо більшості з них, то тут забагато невідомого, а тому й небезпечного.

А для ризиків зараз – не час, і було б добре, якби кризь притрушену правдоподібністю демагогію до українського суспільства доходили думки мислячих і національно свідомих авторів. Як приклад – міркування Романа Кульчинського і Анатолія Бондаренка, двох заслужених представників аналітичної журналістики:

„Порошенка є за що критикувати. Він бізнесмен, а не реформатор. Він не хоче нищити складну, утворену ще в кінці 1980-их років систему взаємозв'язків бізнесу і політики. В регіонах це виливається в засилля місцевих князьків, які й після Революції Гідності зберегли свій вплив та багатство. У Києві – в достатньо мляву боротьбу з корупцією та монополіями на ринку. СБУ й досі може вломитися в офіс якоїсь компанії.“

Можна озвучити й інші справедливі претензії – і їх багато.

Проте реформи рухаються. А головне – Україна чинить організований опір Росії на всіх фронтах: військовому, дипломатичному, інформаційному, економічному. Армія переозброюється й потроху витискає російські гібридні війська з окупованих територій. СБУ викриває російських агентів, запобігає

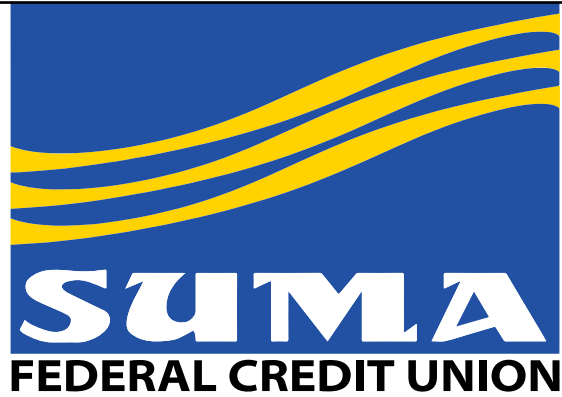
убивствам і замахам, організованим Росією (хоча, на жаль, і не всім). Російське телебачення і соцмережі обмежені, український експорт переорієнтовується на Європейський Союз...

За чотири роки президентства риторика і дії Порошенка свідчать, що він і надалі буде керувати організованим протистоянням Росії. А от за інших президентів таке протистояння ризикує стати партизанським рухом, який Росія давно і ефективно вміє приборкувати. Можливо, Порошенко і хотів би домовитися з Кремлем, але є факти, які свідчать, що він розуміє: будь-які нерівноправні домовленості закінчаться для нього фізичною смертю. Тому він купує за власні гроші снайперські гвинтівки для Збройних сил України, фінансує протиповітряну оборону навколо Києва. І взагалі найбільше уваги приділяє переоснащенню і змінам в Армії...“

Ще б варто послатися на думку філософа Євгена Бистрицького, відомого в Україні і в Європі своїми ліберальними переконаннями. Сьогоднішня українська реальність спонукає його переглянути ці переконання – заради вищої цінності, якою є Україна:

„Україна стоїть (або падає) як держава разом з найглибшою ідеєю, основою її легітимації. А основою легітимації України як держави завжди буде ідея України або образ України. Як би ми це не розуміли. Йдеться про відчуття належності до цього цілого, яке відстоює себе від агресії, від інших спільнот. Відстоює себе як самість, як єдність... Свобода неможлива лише в ліберальному сенсі – це вже всім стало ясно. Свобода можлива лише разом з переживанням своєї національної належності, з відчуттям сенсу буття в тій чи тій спільноті...“

Іншими словами, на вибори українці повинні йти з думкою про завтрашній день незалежної української держави, про саму ідею України, бо це важливіше, ніж прізвище нового президента.

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

**НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК** **3.25%** **APR*** **ДО 48
МІСЯЦІВ**

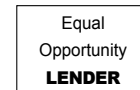
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Будинок Лесі Українки не зберегли

Левко Хмельковський

27 лютого „Укрінформ“ подав репортаж з грузинського міста Сурамі, у якому було сказано: „Музей Лесі Українки в Сурамі становить житловий будинок, де кілька останніх років мешкала

Леся Українка з чоловіком Климентом Квіткою. Тут вона перебувала за порадою лікарів, що пропонували для поліпшення стану письменниці південний клімат. У Сурамі 1 серпня 1913 року обірвалося життя видатної української поетеси“. Насправді будинок, у якому доживала сво-

го віку Лариса Косач (Леся Українка), не зберігся, його було зруйновано у 1975 році. Охайний палацик подарував для музею князь Ніколос Абадззе. Варто зважити на цю неточність, щоб пізніше не помилялися ті, хто писатиме про Лесю Українку в Грузії.

Малюнок хати, де жила Леся Українка (з експозиції музею)

Будівля музею Лесі Українки в Сурамі. (Фото: Левко Хмельковський)

Вклонилися пам'яті захисників кордонів

Валентина Шемчук

СЕМЕНІВКА, Полтавська область. – Жалобно-урочисте зібрання „Воїни миру, ангели добра“ відбулося в навчально-виховному комплексі 12 лютого на пошану полеглих за Україну в боротьбі з російськими окупантами колишніх учнів – старшого лейтенанта, бортового авіотехніка військового гелікоптера Мі-2 Романа Кандула й сержанта, водія-механіка Володимира Шульги.

На зібрання прибули авіатори з Полтави – полковник Володимир Клименко, капітани Сергій Коренюк і Костянтин Тимченко, старший сержант Андрій Антоненко, а також капітан Сергій Малков і солдат Станіслав Безгін з Національної гвардії України.

Схилитися перед світлою пам'яттю своїх чоловіків Р. Кандула,

Олександра Лукаша, Андрія Ярешка приїхали з Миргорода Юлія Кандул із донечкою і сином та з Полтави Світлана Лукаш і Людмила Ярешко.

На зібранні вітали воїнів-земляків Юрія Бахмута, Артема Голодного, Валерія Новохацького, Ігора Співака, Володимира й Сергія Шевченків, а думками перебували на передовій лінії, де сьогодні боронять рідний край впускники школи Юрій Заложчик, Костянтин Пасічник, Владислав Дрингаль, Віктор Данченко. Про них говорила Заслужений працівник культури України Валентина Шемчук.

Школярі, батьки, вчителі, рідні й побратими героїв до їхніх меморіальних дощок принесли квіти. Благочинний Харківсько-Полтавської єпархії Православної Церкви України протоєрей Олександр Горай відслужив літію за спокій душ кращих синів Вітчизни.

Квіти до меморіальних дощок полеглим за Україну покладають організатори й учасники шкільного ревію в Семенівці. (Фото: Дмитро Шахалов)

Кандидати витратили...

(Закінчення зі стор. 1)

них кандидатів, з 2019 року додалися лише п'ять. Деякі замовляли рекламу навіть виключно до моменту реєстрації, як Юлія Литвиненко.

„У цьому випадку кандидати можуть потенційно уникнути необхідності звітувати, особливо кандидати, які йдуть як самовисуванці – їхні витрати на рекламу не будуть відображені у партійних звітах“, –

наголошує О. Нікуліна.

Аналітики також розповіли, що соціальна мережа Facebook почала оприлюднювати інформацію про вартість політичної реклами, в окремих випадках і про те, хто її оплатив. Вже відомо, що окремі дописи прорекламували на 10-50 тис. дол. „Дуже скоро ми будемо знати реальні витрати на соцмережі і [зможемо] подивитися, чи зазначені вони у фінансових звітах“, – зазначив Ігор Феценко, аналітик із партійних фінансів руху „ЧЕСНО“.

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

KULINSKI MEMORIALS
809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

TEL. 908-722-3130 FAX 908-253-0027
TOLL FREE 800-458-5467 kulinskimemorials@msn.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 колорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від С. Бавнд-Бруку, Н, Дж.

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Selfreliance
Federal Credit Union

СТАНЬ
ВЛАС-
НИКОМ

15-тирічний МОРТГЕДЖ

3.625%
RATE

3.714%
APR*

Відсотки можуть змінюватися

Фіксована ставка від \$484,350 до \$931,600
15-тирічна

Відсоток
3.625%

Пойнтс
0

APR*
3.714%

Offer Offer good only for single family residence or owner-occupied multi-family structure with no more than four units. *As of 3/22/2019 the Annual Percentage Rate for a 15-year fixed rate residential mortgage with no application fee and 0 points for loan amounts up to between \$484,350 to \$931,600 (depending on the number of units) and 80% LTV is 3.714%. The repayment schedule for a \$100,000 mortgage, with the above terms, will be 180 monthly payments of approximately \$721. Monthly payment amount does not include amounts required for property taxes, private mortgage insurance (PMI) and insurance premiums; the actual payment will be greater when property taxes and insurance premiums are included. Low down payment options are available. Mortgages available only to members and only in designated geographic locations. Offered rate & terms subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application. Please call our mortgage department toll free at **1.888.222.8571x283** for current offers, rates and terms.

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

773-589-0077
847-359-5911
630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

586-757-1980
313-366-0055
248-487-0330

Federally insured by **NCUA**